

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 115

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 11 de febrer del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 296/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitats abonades a la Farmàcia Salom. 5062
 - 2) **RGE núm. 297/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspeccions realitzades a la Farmàcia Salom. 5063
 - 3) **RGE núm. 298/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient d'incompatibilitat en relació amb la consellera de Salut i Consum. 5064
 - 4) **RGE núm. 301/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Santa Eulària (Eivissa). (**Ajornada**). 5065
 - 5) **RGE núm. 302/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Ciutadella. (**Ajornada**). 5065
-
-

- 6) RGE núm. 303/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la plaga de la processonària. 5065
- 7) RGE núm. 299/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient sancionador a la possessió de Binicomprat. 5068
- 8) RGE núm. 300/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient sancionador a la possessió de Binicomprat. 5069
- 9) RGE núm. 285/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a fons compromesos a compte de l'impost turístic. 5070
- 10) RGE núm. 292/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de col·laboració en matèria de seguretat ciutadana. 5066
- 11) RGE núm. 293/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves tecnologies. 5067
- 12) RGE núm. 294/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pensions no contributives. 5067
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5292/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la fundació Hospital de Manacor. 5071
- III. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3585/02**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a estalvi ètic. 5078
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei RGE núm. 3791/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, integral de joventut. 5083

EL SR. PRESIDENT:

sanitat quina quantitat ha abonat la seva conselleria a la seva farmàcia? Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats comencem la sessió plenària. En primer lloc volia demanar als grups si tenen inconvenient, tal i com se sol·licita per part del Govern, que a les preguntes setena, vuitena i novena es modifiqui l'ordre de tractament en aquest plenari i sigui al final del torn de preguntes. Hi ha cap inconvenient? No.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

I.1) Pregunta RGE núm. 296/03, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitats abonades a la Farmàcia Salom.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, si vostè vol conèixer totes les dades relatives al meu patrimoni les té a la seva disposició en el registre d'interessos i activitats dels alts càrrecs del Govern. Gràcies.

Passam idò a la primera pregunta RGE núm. 296, relativa a quantitats anuals abonades a la farmàcia Salom que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Cabrer té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dins la típica situació professional de la consellera de Sanitat i Farmàcia que a més és titular d'una farmàcia, hi ha des de les transferències de sanitat una situació més atípica i és que la consellera de Sanitat es paga a ella mateixa. És a dir, la consellera de Sanitat paga les factures de la seva farmàcia. A nosaltres ens agradaria saber des de les transferències de

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, sabíem perfectament que no ens contestaria, ho sabíem perfectament. En el registre d'alts càrrecs no hi consten els ingressos anuals de la seva farmàcia, clar que no, hi consta que vostè té una activitat

econòmica, a més de ser consellera i que és la seva farmàcia. Per tant, primer, no ens ha de dir mentides. Segon, està ben clar el motiu de no voler contestar, per què no vol contestar la consellera? La consellera no vol contestar perquè això fa molta mala olor Sra. Consellera i vostè ho sap.

És obvi i està molt clar per a qualsevol persona que és impossible que una consellera de farmàcia sigui al mateix temps titular d'una farmàcia, això ho entén qualsevol persona del carrer Sra. Consellera. És evident que vostè està incomplint la Llei d'incompatibilitats i la Llei de contractes de l'Estat que impedeix que una empresa d'un alt càrrec pugui contractar amb l'administració. I jo li he de dir, al marge de la il·legalitat, que èticament i políticament això realment és impresentable Sra. Consellera. Si vostè no vol complir la normativa, el que ha de fer és anar-se'n al seu despatx professional perquè aquí el que està clar és que no ens vol contestar a la quantitat, i això que ha estat una pregunta admesa aquí.

Simplement està clar que les Balears no progressen, però sí els seus membres, els membres del pacte de progrés que progressen doblement, amb un sou de consellera i amb uns ingressos d'una activitat privada, d'una activitat que és il·legal i que està clar, Sra. Consellera, que fa aigua per tots els costats, al marge del tema contenciosos que està en marxa promogut pel Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Diputada, ni la conselleria, ni els serveis de salut tenen cap tipus de relació convinguda en cap farmàcia en concret, en cap. La Conselleria de Salut i Consum i els Serveis de Salut sempre han aportat i aportaran al Parlament aquelles dades relatives a entitats amb les quals té relació. Per tant, la conselleria aportarà aquella informació relativa al conveni signat amb el Col·legi Oficial de Farmacèutics i fins i tot, el pagament realitzat al Col·legi de Farmacèutics en aplicació d'aquest conveni. La conselleria no ha d'aportar aquelles informacions que, a més d'irrellevants des d'un punt de vista sanitari, podrien vulnerar la confidencialitat de les dades de caràcter personal.

Ara bé, si vostè vol entrar més a fons, li he de dir que la Llei d'ordenació farmacèutica de l'any 98, impulsada per vostès, Sra. Diputada, preveu que són tres les possibilitats per una..., dins l'ordenació farmacèutica. Primera, els ciutadans poden anar a la farmàcia que vulguin. Segona, hi pot haver qualsevol tipus de dipòsit per a qualsevol tipus d'institució. I tercera, es pot autoritzar una farmàcia per a qualsevol tipus d'institució que ho demani. I la realitat és aquesta, la realitat és que aquesta farmàcia dispensa lliurement les receptes de totes les persones que hi volen anar i no té cap conveni que sigui il·legal, que

vostè posi cap ombra de dubte i que hi hagi cap il·legalitat possible. Això és l'única realitat, la resta són ombres que vostè vol deixar sobre la meua persona. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sr. President? Per una qüestió d'ordre. Simplement el Grup Parlamentari Popular i aquesta diputada han fet una pregunta molt precisa demanant una quantitat, la conselleria diu que afecta la seva intimitat i la Mesa va admetre a tràmit la pregunta. Per tant, nosaltres voldríem una resposta a allò què hem demanat, una quantitat econòmica molt precisa.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha torn per fer això. S'ha pres nota de la qüestió d'ordre, però té els mecanismes parlamentaris per poder continuar incidint en la qüestió.

I.2) Pregunta RGE núm. 297/03, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspeccions realitzades a la Farmàcia Salom.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 297, relativa a inspeccions realitzades a la farmàcia Salom que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, la pregunta és molt senzilla i relativament fàcil de contestar, es tracta de saber si s'han realitzat inspeccions a la farmàcia que vostè regenta per part de la conselleria que vostè dirigeix. Realment en contestació a una documentació, una pregunta de documentació, vostè va remetre als parlamentaris del Grup Popular una resposta, dia 3 de maig del 2002, allà on explicava la relació d'inspeccions que s'havien fet, que tenim aquí, l'any 2000 se'n feren 159, l'any 2001 se'n feren 243 i realment es veu que pràcticament totes les farmàcies havien estat sotmeses a una inspecció, en aquelles dates en què vostè va respondre la pregunta escrita, a la qual entre d'altres no estava inclosa la que vostè n'és titular o propietària.

Per tant, la pregunta encara és viva en el sentit que podria ser que des d'aquesta data allà on vostè va contestar documentalment s'hagués produït una inspecció per part de la conselleria a la seva farmàcia, o no. Per tant, aquest és el sentit de la pregunta, si no s'ha produït, no s'ha produït i, si s'ha produït, ens podria explicar quin és el resultat d'aquesta inspecció, sempre i quan això no afecti la confidencialitat, la privacitat i particularitat de la que vostè amb tanta facilitat fa esment davant d'aquesta sala.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, el número total d'inspeccions realitzades per part del Servei d'Inspecció, des del començament han estat 11. I Sr. Diputat, perquè li quedi més clar li donaré les inspeccions per èpoques i per consellers. Miri l'any 79 inspecció d'obertura, el Sr. Oliver Capó en 10 anys va inspeccionar la farmàcia que vostè demana en quatre ocasions. El Dr. Cabrer en 3 anys va inspeccionar dues vegades la mateixa farmàcia. Quan vostè era conseller, Sr. Fiol, en 3 anys inspeccionà l'esmentada farmàcia en dues ocasions i en aquests darrers tres anys i mig ha estat inspeccionada també en dues ocasions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Per tant, he d'entendre que les inspeccions a la farmàcia Salom es produïren després de la sol·licitud de documentació per part del Grup Popular, en qualsevol cas els anys 2000 i 2001 no va ser inspeccionada perquè vostè a la pròpia documentació que ens va remetre no hi figura la seva farmàcia, quan li varen veure les orelles sí que va ser una inspecció. Però la segona part de la pregunta no l'ha contestada i com que té un segon torn, li agrairia si és possible i vol que ens contestés si a la inspecció s'ha aixecat cap acta, sobretot relativa a una qüestió que és l'única que em preocupa i és el tema de la compatibilitat, de la possibilitat de mantenir l'activitat de farmàcia perquè vostè em cita i diu que quan jo vaig estar a la conselleria vaig fer o vaig deixar de fer una inspecció.

Jo d'allò que síestic ben segur és que quan jo era a la conselleria el col·legi professional al qual jo pertany em va exigir la baixa, per dir-ho d'alguna manera, i em va impedir naturalment la meua activitat professional per una qüestió evident d'incompatibilitat, cosa que vostè s'ha refugiat en una interpretació d'un article de la llei que la posa en una situació difícil...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol, el seu temps s'ha acabat. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Fiol, allò que jo li he exposat aquí li ho puc demostrar, tot el que fa vostè aquí són elucubracions, amb mala intenció evidentment. La qüestió real

és que, independentment del conseller que sigui el responsable, el Servei d'Inspecció fa la seva feina, a no ser que vostè desconfiï d'aquest Servei d'Inspecció, a no ser que vostè desconfiï de l'eficiència i la transparència dels funcionaris inspectors. Tal vegada vostè creu que es poden manipular els inspectors, jo li puc assegurar que no, per a mi Sr. Fiol són magnífics treballadors i coneixedors de la seva feina.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat.

I.3) Pregunta RGE núm. 298/03, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient d'incompatibilitat en relació amb la consellera de Salut i Consum.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 298, relativa a expedients d'incompatibilitat en relació amb la consellera de Salut i Consum que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja hem parlat sobre el fons de la qüestió Sra. Salom, jo crec que no fa falta entrar a valorar més sobre la irregularitat que ha suposat que la seva farmàcia no hagi tengut inspeccions fins que l'oposició no li hagi dit, que encara no hi hagi cap contracte perquè no és una qüestió de contractes, vostè es pagui a si mateixa les receptes que es venen a la seva farmàcia. Però hi ha una altra qüestió que també és molt important i és el procediment. És a dir, el procediment que s'ha instruït d'ençà que el Partit Popular va posar la denúncia per una presumpta irregularitat, per una presumpta incompatibilitat entre el seu càrrec de consellera i la titularitat de la farmàcia.

Nosaltres pensam que el procediment hauria d'haver estat immaculat, Sra. Salom, creim que no ha estat així perquè hem detectat una sèrie d'irregularitats, no les exposaré totes perquè no tenc temps, però com que vostè mateixa va votar l'acord d'arxiu de la pròpia denúncia, cosa que en dret la veritat és que és molt estrany o que no s'ha fet cap investigació llevat de demanar-li allegacions a vostè. Però sí volem conèixer quina és la seva opinió sobre la instrucció d'aquest expedient, vostè considera que efectivament hi ha hagut una instrucció transparent? Perquè jo supòs que vostè és la primera interessada en què tot s'hagi fet bé perquè no quedi cap dubte sobre la seva incompatibilitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Castillo, Sra. Diputada, vostè vol que li doni una opinió sobre si un expedient està o no està ben tramitat. El que jo li dic és que aquesta pregunta està mal formulada i vostè que és jurídica ho hauria de saber, perquè una pregunta contrària a allò que està disposat a l'apartat 2 de l'article 156 del Reglament d'aquesta cambra diu que no s'han d'admetre preguntes d'índole estrictament jurídica, com és valorar l'adequació d'un expedient a la legalitat. Encara que no tenguí molta importància convé dir-li, perquè a la rèplica no es distregui, Sra. Diputada, en qüestions formals que no tenia previstes o que bé l'obligarà a improvisar.

En qualsevol cas jo crec que l'expedient al qual vostè s'ha referit ha estat instruït de manera correcte. No tenc cap motiu per dubtar de la competència i la professionalitat dels tècnics i alts càrrecs de la Conselleria de Presidència, responsable de la tramitació d'aquest expedient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President per una qüestió d'ordre abans de continuar amb la meua rèplica, jo voldria fer la consulta a la Presidència si aquesta pregunta, ja que ha estat admesa per la Mesa del Parlament, està ben formulada o no. Ho dic més que res perquè si l'he de tornar a formular la formularé bé, no tenc cap inconvenient, jo crec que el tema està clar.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta ha estat admesa per la Mesa del Parlament.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Bé idò moltes gràcies, Sr. President. Sra. Salom, per una vegada que li donam la possibilitat d'expressar una opinió personal, que és allò que sempre vol vostè expressar, no sé per quin motiu ha fet aquestes queixes, però bé. En definitiva, supòs que ja esperava que digués que estava ben instruït, però bé que vostè digui que no s'han fet investigacions i que això està bé, que vostè digui que no s'han demanat informes jurídics i que això està bé, que vostè digui que també ha adoptat l'acord d'arxiu i que això està bé, és preocupant Sra. Salom, però és més preocupant, jo diria que escandalós que vostè digui que està ben instruït quan hi ha un informe jurídic fet posteriorment a la presa de l'acord per part del Consell de Govern.

Això Sra. Salom, no tenc gaire temps, però és que això fa pudor, això vol dir que els seus propis companys no creuen en la seva compatibilitat perquè si no ho haguessin fet bé, ho haguessin fet de tal manera que haguessin demanat als Serveis Jurídics del Govern els informes jurídics pertinents i després no

haurien hagut de fer aquestes mangarrufes posteriors per tal d'amagar la incompatibilitat manifesta que vostè té...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, moltes gràcies, el seu temps ha acabat. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Diputada, ja li he dit que la tramitació d'aquest expedient no ha estat realitzada per la Conselleria de Salut i Consum, sinó per la Conselleria de Presidència i si bé, no som jurídica com vostè, encara que no ho sembli, no tenc cap dubte que el procediment que s'ha utilitzat ha estat el correcte, incoació, trasllat per a al·legacions, proposta de resolució i resolució.

En qualsevol cas, Sra. Diputada, crec recordar que vostès han interposat un recurs contenciós administratiu contra la resolució de l'expedient. Crec, per tant, que correspon a aquesta jurisdicció determinar la validesa de la resolució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat.

I.4) Pregunta RGE núm. 301/03, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Santa Eulària (Eivissa).

I.5) Pregunta RGE núm. 302/03, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lació d'una dessaladora a Ciutadella.

Les preguntes 4 i 5 han estat ajornades en temps i forma per part del Govern.

I.6) Pregunta RGE núm. 303/03, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la plaga de la processonària.

En conseqüència passam a la sisena pregunta RGE núm. 303, relativa a lluita contra la plaga de la processonària que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Dia 12 de febrer del 2002 aquest diputat, senyores i senyors diputats, va demanar al Sr. Morro a veure quina campanya havia dissenyat el Govern per lluitar contra la plaga de la processonària i m'interessava per saber si havia dissenyat campanyes de feromones de primera posta o de segona posta, també campanyes de fumigació, col·laboracions, etcètera.

La resposta del Sr. Morro, *Diari de Sessions*, diu: “és intenció del Govern combatre amb tots els mecanismes aconsellables i que estiguin al seu abast per eradicar-la”. Una resposta pobra Sr. Morro per una campanya pobra i també amb uns resultats pobres i que avui en patim les conseqüències, no s’havia vist mai senyores i senyors diputats una plaga tan gran com la que estam patint i amb unes conseqüències tan greus per a la massa forestal, però sobretot per als ciutadans em allò que fa referència a les al·lèrgies i urticàries. Vostè Sr. Morro, fa unes dies, va anunciar unes mesures extraordinàries per suprimir aquesta plaga i des del Partit Popular avui li demanam, Sr. Conseller, quines són aquestes mesures. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sr. Conseller d’Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D’AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Gràcies, Sr. President. Efectivament en relació a la pregunta que vostè va formular, Sr. Oliver, jo vaig respondre que es faria una campanya que és la campanya que finalment va fer la Conselleria d’Agricultura i Pesca a través de l’empresa Semilla. En aquests moments, coincidisc amb vostè, la plaga de processionària en el conjunt de les Illes Balears té unes proporcions importants i en aquests moments s’està treballant per fer un pla d’actuació conjunt amb la Conselleria de Medi Ambient i la col·laboració, com és lògic, de les altres institucions.

I que passaria per un tractament terrestre urgent a fi de combatre la plaga en els llocs més afectats, una campanya d’informació i sensibilització i també per uns punts d’informació a fi de prendre les mesures i fer tota la labor que es pugui fer per més avançat l’any, en el seu moment i com és habitual, emprendre altres tipus d’actuacions, entre les quals la fumigació a través dels mètodes que es facin necessaris per veure si podem combatre d’una manera efectiva la plaga.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d’Agricultura. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. *Diari de Sessions*, com deia abans, “lluitarem i ho farem a través dels mitjans biològics i mecanismes que permetin lluitar d’una manera efectiva contra la plaga”, això són les seves contestes Sr. Morro. Miri, haurem d’esperar els resultats perquè francament la credibilitat d’aquest Govern i em cregui, més avui quan venia que escoltava per la ràdio aquest anunci que fan allà on diuen que som líders en turisme i que som líders en protecció del paisatge, em cregui que la credibilitat Sr. Morro està molt en dubtes i esperem per tant, els resultats.

Miri també hem pogut veure en els mitjans de comunicació que Els Verds han regalat un pi al batle de Palma per substituir-ne un que n’hi ha de mort. Jo li deman Sr. Morro, quants de pins li regalaran Els Verds a vostè?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sr. Conseller d’Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D’AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Bé jo com li he dit Sr. Oliver, estam davant una realitat que creim que hi coincidim tots, la plaga de processionària a cada una de les Illes Balears i davant això allò que s’imposa és actuar de la manera més eficaç possible i això és allò que el Govern de les Illes Balears farà. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d’Agricultura.

I.10) Pregunta RGE núm. 292/03, de l’Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de col·laboració en matèria de seguretat ciutadana.

Passam a la següent pregunta, la número 10 segons l’alteració d’ordre del dia que hem aprovat al principi de la sessió, RGE núm. 292, relativa a conveni de col·laboració en matèria de seguretat ciutadana que formula l’Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta tracta d’aclarir el fet pel qual no es va signar el conveni de col·laboració que està pendent en matèria de seguretat ciutadana entre el Govern de les Illes Balears i el Govern d’Espanya i aprofitant, deia, el viatge que va fer el ministre d’Interior aquí per presentar el Pla Ulisses. Si no és perquè les sirenes el varen distreure de les seves activitats, no veig el motiu de no aprofitar aquest fet com altres vegades s’ha pogut utilitzar, la venguda d’un ministre del Govern d’Espanya per signar aquest conveni. Per tant, aquesta és la pregunta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d’Interior té la paraula.

EL SR. CONSELLER D’INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. La resposta... Aquest conveni de col·laboració que ha demanat té una resposta molt fàcil perquè

avui no està signat a les Illes Balears. La resposta és ben senzilla, el Ministeri d'Interior fa 4 mesos, a través de la Delegació del Govern de les Illes Balears, que està pendent de signar i no s'ha signat. Per tant, aquesta és únicament el motiu, senzillament és aquest. Només dir que jo crec que hi ha una bona notícia, produïda pel canvi del Delegat del Govern.

He de dir que he vist un canvi d'actitud i ha estat, per iniciativa de la mateixa Delegació, que es vol parlar d'aquests temes, de la signatura del conveni de col·laboració entre el Ministeri d'Interior i el Govern de les Illes Balears i la necessitat o no de la incorporació a la mesa de seguretat de les Illes Balears. Com a mínim és bo, encara que sigui des de la discrepància, se'n vulgui parlar, dues institucions no poden parlar si una d'elles no en vol parlar. Per tant, jo esper que en pocs dies puguem donar una bona notícia, no pel Govern de les Illes Balears, si no per al bé dels ciutadans d'aquestes Illes, que en definitiva són els qui pateixen la seguretat i no estic gens ni mica nerviós Sra. Cabrer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. Sr. Crespí? No vol intervenir.

I.11) Pregunta RGE núm. 293/03, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves tecnologies.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 293, relativa a noves tecnologies que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'augment de l'ús de noves tecnologies per part de les ciutadanes i ciutadans de les nostres Illes fa que cada vegada sigui més important i necessari que les institucions facilitin als ciutadans mètodes de consulta adequats a aquestes noves tecnologies. És per això que deman al Govern, que deman al Sr. Conseller de Presidència sobre les novetats que s'han produït en aquest sentit de cara a la consulta per part de les ciutadanes i ciutadans del *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Amer, la veritat és que l'única cosa en aquest cas que ha fet la Conselleria de Presidència, des de la voluntat durant aquests tres anys de millorar el servei del BOIB, és també donar un compliment i en aquest moment puc dir que ja estam a disposició de donar compliment a una de les mocions que es

varen aprovar per aquesta cambra, a la qual s'instava que el Govern i també amb la voluntat del Govern, que el més aviat possible es pogués posar les consultes d'internet gratuït per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Puc dir en aquests moments que ja estam a disposició de què això sigui un fet, en aquests moments es poden fer varies consultes a través del BOIB i també hi ha la subscripció al BOIB. Els puc avançar que en pocs dies es podran fer totes les consultes que es vulguin en el BOIB, sense tenir necessitat de ser subscriptor del BOIB. Per tant, jo crec que és un avantatge molt important i al mateix temps també es canvia tot el sistema de recerca a través de l'ordinador, un sistema molt millor que el que hi ha actualment, l'actual data del 97, és antic i crec que mitjançant aquestes dues millores, a més de donar compliment a una voluntat d'aquesta cambra, que jo crec que és important i per això avui ho anunciï en aquesta cambra, donarem un servei millor a tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Amer? No vol intervenir.

I.12) Pregunta RGE núm. 294/03, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pensions no contributives.

Passam a la dotzena pregunta RGE núm. 294, relativa a pensions no contributives que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Aznar ens ha vingut a dir que "*los pobres son míos y su pobreza también*". Crec que la intenció de regular unes pensions que simplement tracten de resoldre situacions d'un país que no ha tengut els controls suficients damunt les cotitzacions a la Seguretat Social, o bé que hi ha hagut persones que per no estar incloses en aquest règim no han pogut tenir les pensions contributives de la resta dels ciutadans, pensions que en qualsevol cas diria que són de misèria i intentar-li posar fronteres a això i no donar una solució alternativa, em sembla com a mínim un insult.

Jo crec que per això, no diria jo com a progressistes, diria simplement com a persones, tenim l'obligació de cercar-li a aquesta gent una solució als seus problemes. Una solució perquè puguin pagar la renda, perquè puguin moure-se, puguin comprar els aliments, puguin dedicar-se al seu cuidat personal. Per això ens agradaria sentir avui aquí que malgrat el Sr. Aznar es faci seva aquesta pobresa, no la limitarà com ell vol, sinó que tendrem instruments per poder ajudar a les persones que es troben en aquesta situació i que en la majoria dels casos no ha estat per culpa seva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Crespí, bé jo realment pens que si les declaracions del Sr. Aznar respecte les pensions no contributives fes realment referència a la voluntat del conjunt de totes les comunitats autònomes i l'Estat comencin a parlar de les necessitats que tenen els pensionistes, ja siguin els pensionistes de pensions contributives i no contributives, per tant, de regular de manera que no hi hagi, com hi ha en el conjunt de comunitats autònomes, diferències, però sobretot que no hi hagi pensionistes de contributives o no contributives que estan vivint per davall dels llindars d'allò que són les necessitats mínimes, jo crec que aquest seria un bon debat, això seria una proposta digna d'un President de Govern digne.

Però francament les declaracions del Sr. Aznar venen més que res a incidir en la idea de llevar a les comunitats autònomes les competències que ja tenim transferides, com són les competències en matèria de serveis socials. En aquest sentit davant la incapacitat del Govern central per tal de regular un sistema de pensions que aboca moltíssima gent a viure amb els mínims de subsistència, allò que hem intentat des del Govern i justament fent exercici de les competències que tenim des de l'Estatut d'Autonomia i que són l'acció social i els serveis socials, és intentar millorar el nivell de vida mitjançant sistemes diferents com són la puja de la renda mínima d'inserció, o com és la posada en marxa d'una iniciativa com és la targeta bàsica.

Jo crec que aquesta és la via en la qual el nostre Govern continuarà caminant, de manera que almanco els nostres ciutadans i ciutadanes cada vegada tinguin una vida més digne i jo crec que francament el Govern central hauria de plantejar-ho en aquests termes, és a dir, aconseguir que no hi hagi a cap punt de l'Estat persones que estan vivint amb uns ingressos que ni tan sols permeten respondre a les necessitats bàsiques, és un debat que continua i és un debat que demostra la diferència en els plantejaments d'un Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. El seu temps està esgotat.

Sr. Crespí? No vol intervenir.

I.7) Pregunta RGE núm. 299/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient sancionador a la possessió de Binicomprat.

Passam a la pregunta número 7, RGE núm. 299, relativa a expedient sancionador a la possessió de Binicomprat que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. La pregunta número 7 és demanar al conseller de Turisme per què va enganar el Parlament de les Illes Balears a l'hora de contestar una sol·licitud de documentació del Grup Parlamentari Popular de per què no havia obert un expedient sancionador a un agroturisme il·legal del seu director general de Turisme. Per què ens va enganar, a nosaltres, i per què va enganar el Parlament? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la pregunta que es va fer per escrit era si podíem remetre la còpia de l'expedient d'infracció en matèria de turisme obert a l'establiment d'allotjament turístic anomenat Possessió Binicomprat, de la societat Morgatur. A aquesta possessió i a aquesta societat no se'ls havia obert cap expedient sancionador i així es va fer constar. Per tant, jo crec que la informació que es va donar era la veritat i reflectia la no existència d'un expedient.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alomar, diu mentides, diu mentides en aquest parlament. Se'ns contesta, firmat per ell, dia 25 de febrer que no serà obert cap expedient tota vegada que els seus inspectors, les vegades que han anat allà, a l'agroturisme, no han trobat cap explotació turística i, miri, li demostraré com això és fals. Hi ha una acta dels seus inspectors de dia 6 de març on diuen que aquest agroturisme "*está en funcionamiento*", està obert, és una explotació turística. Una altra acta dels seus inspectors de dia 4 de febrer, vint dies abans que vostè ens contesti aquí, li diuen constància dels fets, i aquí et diu: "Hi ha un establiment que realitza activitats turístiques d'allotjament en el món rural". Vostè té constància que aquest senyor té un agroturisme obert i que és il·legal. Hi ha una altra acta dels seus inspectors que diuen com i de quina manera es comercialitza l'agroturisme. Hi ha una altra acta que diu -dia 18 de febrer- que aquell establiment està obert.

Sr. Alomar, vostè tenia constància que el seu director general tenia un agroturisme obert perquè els seus inspectors li ho havien dit, i vostè en el Parlament ens engana, ens conta mentides, ens diu que no li ha obert cap expedient perquè no consta als seus inspectors que hi hagi una explotació turística. Però això és fals. Per quatre vegades, en quatre papers, li he demostrat jo que vostè és un mentider, Sr. Alomar, un mentider, i això és indigne d'un representant d'aquest govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, la resposta a la pregunta és correcta. Jo li he dit que no hi ha cap expedient obert. Vostè em passa a la següent pregunta, que serà la següent, sobre el perquè no hi ha un expedient obert. Efectivament, som jo que li remet aquestes actes, no les treu d'un altre costat, és la conselleria, que remet les actes, i molt conscientment remet aquestes actes. I per què no se li obri expedient? No se li obri expedient, segons m'informa la direcció general, perquè en totes aquestes actes, la primera acta a què vostè em fa referència, si no ho record malament, és una acta que era una inspecció per veure quina era la situació dels diferents agroturismes. La segona acta, que es va anar concretament a aquest establiment perquè hi havia notícies o s'havia obert una polèmica en aquest establiment, no hi ha clients.

Per tant, un establiment que té una obertura, que té una prèvia, que té una obertura és lògic que l'inspector digui que hi ha habitacions perquè estava en fase d'obertura. Per tant no hi havia clients. Es repeteix la visita dues o tres vegades, no hi ha clients, i és impossible, sense clients, un agroturisme, que és una activitat complementària a una activitat agrària, fer una acta perquè és el client el que et dóna el fet que hi ha explotació turística i, per tant, no es podia obrir una acta en aquest sentit.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.8) Pregunta RGE núm. 300/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient sancionador a la possessió de Binicomprat.

Passam a la pregunta número 8, RGE núm. 300, relativa a expedient sancionador a la possessió de Binicomprat, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el nostre grup vol saber per què, tot i saber el conseller de Turisme per quatre actes d'inspecció que el seu director general té un agroturisme obert de manera il·legal, perquè vostè no li va posar una sanció. Per què?, tot i haver-hi constància que figura en els catàlegs d'agroturisme de l'any 2000, que aquest senyor té obert; tot i haver-hi constància a les actes, que diuen que realitza l'activitat turística, que és el que diu la Llei general de turisme, es realitza activitat turística. És que està "enxufat" aquest senyor director general seu?, per això mai no li ha posat una multa?

Què en pensa el Sr. Grosske, d'això?, què en pensa? Vostè ha fet parts i quarts, Sr. Alomar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo li he explicat abans per què no s'havia emprat l'acta. Vostè al final ara em diu que jo he fet parts i quarts, és a dir, que jo he afavorit aquest establiment. No hi ha cap establiment d'agroturisme amb prèvia concedida i obertura demanada que tenguí una acta de sanció. Per tant no s'han fet parts i quarts, s'ha tractat exactament igual tota la gent, i si vol li puc explicar per què s'ha tractat i d'on venia aquesta història. Si vol li puc explicar perfectament bé. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies. M'encantaria que m'explicàs per què no posa una multa a l'agroturisme il·legal del seu director general. M'encantaria que m'ho explicàs, Sr. Alomar, i a més té constància vostè d'això. El seu director general mateix diu: "*Me di cuenta de la irregularidad cuando me incorporé a la conselleria y lo comuniqué*". I vostè no fa res davant això?, i vostè no fa res? La Llei general turística diu que és una infracció greu realitzar una activitat turística en el medi rural si no té els permisos corresponents, article 72 de la Llei general turística. Vostè l'ha incomplert, i vostè ha clausurat enguany agroturismes en les mateixes circumstàncies, Sr. Alomar; segons surt d'aquí ha tancat agroturismes i ha posat sancions a agroturismes.

A nosaltres ens agradaria saber per què, per què el progrés consisteix en això, per a vostès, que progressin els seus. Si un és del PSOE, no li pos multa; si un és del pacte de progrés, aquest no té multa; si un no és del pacte de progrés, idò a aquest li pos una multa. Això, Alomar, és una injustícia. Això, Sr. Alomar, és sectarisme, i això, Sr. Alomar, és aplicar les lleis de diferent manera en funció que siguin dels meus o dels altres, i jo crec, Sr. President del Govern, que no és aquí, que té motius, té un conseller el Sr. Antich que diu mentides al Parlament, el Sr. Antich té un conseller, que és el Sr. Alomar, que no aplica la llei igual per a tothom, i, com es demostrarà, és un conseller que sembla ser que fa mangarrufes amb l'ecotaxa.

Per això jo demanaria al president del Govern que cessàs el conseller de Turisme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. És a dir, no se li aixeca acta de sanció perquè quan se li envien els inspectors no hi ha clients i, de fet, l'única acta que es presenta és aquesta, que és una constatació de fets, i a l'acta no hi ha constància d'infracció de cap article perquè no la pot posar l'inspector; una. Dues: no hi ha altre..., en aquestes condicions no n'hi ha d'altre que s'hagi sancionat. Tres...

(Remor de veus)

Perdó. Tres: el que s'ha sancionat era un establiment, i em referesc a un concretament perquè algun dels diputats ho ha dit pel diari, és un establiment que no té prèvia, té una infracció urbanística, té clients a dins i, per tant, és impossible de legalitzar mai. Aquesta és la resposta del perquè hi ha sancions a uns establiments i a altres no. No hi ha un sol establiment amb prèvia concedida i obertura demanada que tenguí una sanció.

I voldria que demanàs a l'anterior portaveu seu i al Sr. Ventura Rubí, que també em pareix que és del seu partit, a veure per què no hi havia, s'havia deixat, tenia obert aquest "daixons", i senzillament és perquè entre la petició d'obertura i la llicència urbanística solen passar dos o tres anys, i en aquests dos o tres anys, evidentment, s'ha fet la inversió i no es podia fer l'explotació. Vostès varen consentir això; nosaltres vàrem arribar i aquest criteri, sense voler perjudicar tercers, el vàrem continuar mantenint en la mesura que s'anaven legalitzant els...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. El seu temps està esgotat.

I.9) Pregunta RGE núm. 285/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a fons compromesos a compte de l'impost turístic.

Passam a la pregunta número 9, RGE núm. 285, relativa a fons compromesos a compte de l'impost turístic, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sí, Sr. Conseller, una setmana més li farem preguntes sobre l'ecotaxa. Ja sap la nostra preocupació ecologista per aquest tema, creim que és un tema crucial sobre política turística i sobre política ambiental. El motiu és que a Eivissa capital existeix una zona humida, el darrer pulmó que queda, que és la zona de Ses Feixes, i que al llarg de tota la legislatura ha estat en litigi si es protegiria o no per diferents vies i sobre superfícies diferents. El darrer acte de govern que hi ha hagut ha estat del consell insular en matèria patrimonial, en què s'han ampliat els límits d'aquesta zona a protegir, i s'ha dit públicament que això ho pagaria l'ecotaxa, i nosaltres voldríem saber a dia d'avui, exactament a dia d'avui, quants de diners hi ha compromesos, especialment per rescatar, com diu la

pregunta, aquests sòls que en el paper són urbans i que en la realitat manquen d'infraestructures per part del Govern de les Illes Balears a compte d'aquest impost.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com vostè sap es va aprovar el projecte de Ses Feixes com una visió de projecte integral que incloïa tres apartats, i entre aquests apartats n'hi havia un que deia "adquisició de terrenys" sense especificar quins eren els terrenys. Era un projecte que ens presentava la Direcció General de Recursos Hídrics de la Conselleria de Medi Ambient, i per aquest apartat d'adquisició de terrenys hi ha 600.000 euros prevists en els pressuposts de l'any 2003. Aquest és l'estat actual a dia d'avui. És a dir, la pregunta que em fa vostè posteriorment, que és l'ampliació del BIC, l'actuació que es feia dins el BIC, aquesta ampliació del BIC, indubtablement no pot estar contemplada perquè no hi ha hagut proposta posterior, però sí que hi ha aquesta genèrica d'adquisició sense determinar quins serien.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Li agraesc molt l'explicació perquè és il·lustrativa. És a dir, que els únics diners compromesos per a Ses Feixes són a partir d'una petició de la Direcció General de Recursos Hídrics per al conjunt del que antigament es volia protegir com a BIC. Aleshores, en aquestes unitats urbanes, la UA-8, la UA-12 i la UA-13 d'Eivissa, a dia d'avui no hi ha res compromès perquè no es té constància que hi hagi un projecte. És així, així ho he volgut entendre.

Això es decebedor per la gent que pensa que efectivament això hauria de tenir un tractament integral i que tota la legislatura ens hem passat demanant un tractament integral d'això perquè, clar, arribarem a final de legislatura, la protecció -diríem- no estarà consolidada, i uns sòls urbans sobre els quals hi ha dues juntes de compensació en marxa es diu en el diari que quedaran protegits des d'Eivissa apel·lant el Govern, i llavors resulta que el Govern, i això és molt correcte per part del Govern, no hi té compromesos diners a dia d'avui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo li he fet referència al fet que quan es va aprovar el projecte era compra de terrenys dins allò que és l'àrea del BIC. En el moment en què s'amplia l'àrea del BIC efectivament aquests terrenys són susceptibles de ser adquirits. Per part de la Conselleria de Turisme en un moment determinat i en diferents reunions sempre s'ha expressat la voluntat d'intervenir en la visió integral de Ses Feixes; per tant, en el moment en què hi hagi una presentació de projectes concrets, evidentment la conselleria -ho ha fet públic- duria aquests projectes al Consell Assessor de Turisme perquè després la interdepartamental en el seu moment els aprovàs, però evidentment fins ara l'únic que s'ha fet són les propostes que s'havien fet i es mantenen aquests recursos sense especificar quina àrea. Aquests recursos podrien ser per a aquestes àrees; no especifica exactament quines àrees però podrien ser per a aquestes àrees.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Amb la seva intervenció queda substanciat el torn de preguntes.

II. Interpel·lació RGE núm. 5292/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la fundació Hospital de Manacor.

I passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la interpel·lació RGE núm. 5292, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació a la Fundació de l'Hospital de Manacor. La Sra. Aina Castillo Ferrer, en nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula per formula la interpel·lació.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Salut, avui a la fi podrà vostè pujar aquí davant i donar una explicació a tots els ciutadans dels que passa a l'Hospital de Manacor, perquè ja en el mes de desembre el Partit Popular, el Grup Parlamentari Popular, va presentar la iniciativa que avui debatem en el Parlament perquè consideràvem prioritari que davant els esdeveniments que succeïen, la màxima responsable de la salut, de la sanitat de les nostres illes comparegués i donàs una explicació. Avui ja han passat dos mesos des que vàrem presentar aquesta iniciativa i encara, Sra. Salom, no l'hem sentida ni parlar sobre el problema que es va viure sobretot a principis d'octubre i que s'està vivint encara a l'Hospital de Manacor, però molt manco l'hem sentida parlar de solucions davant aquests conflictes.

Però avui, Sra. Salom, no li quedarà més remei. Vostè haurà de pujar aquí i, sense campanyes de publicitat, sense càrrecs que la protegeixen, haurà de donar, haurà d'oferir una explicació a tots els ciutadans i, sobretot, als ciutadans de la comarca de Manacor, que són els que estan patint greument les conseqüències d'aquest conflicte. Li asseguro, Sra. Salom, que des del Partit Popular i també des dels sectors socials diferents de les nostres illes, estam esperant, de veres que estam

esperant, la seva exposició, perquè estam intentant esbrinar, des que tot això va esclatar, estam intentant esbrinar per què un hospital com és la Fundació Hospital de Manacor, que fins fa poc temps era modèlic, era exemplar a nivell nacional, de fet des de la seva obertura pràcticament havia obtingut tots els premis a nivell nacional, idò a dia d'avui, o més ben dit, des que vostè i el pacte d'esquerres gestionen les competències sanitàries a les nostres illes, només ha merescut per part de l'opinió pública qualificatius com caòtic, degradat, desprestigiats..., o fins i tot s'ha fet referència a les formes dictatorials de la seva direcció.

Recordem, per fer un poquet d'història, no massa, perquè jo crec que tots els que aquí estam presents coneixem la història, que a principis del mes d'octubre l'alarma va sorgir -perquè estava a l'hospital, no és que començàs el mes d'octubre sinó que va esclatar el mes d'octubre- quan tres traumatòlegs de l'hospital varen denunciar una sèrie d'irregularitats sobre la gestió que s'estava duent a terme en aquest hospital. Des de llavors cada dia, pràcticament cada dia, l'hospital i el seu conflicte han aparegut en els mitjans de comunicació, un conflicte que precisament per això, perquè cada dia surt en els mitjans de comunicació, el que ha fet és crear una alarma social tremenda, sobretot entre els ciutadans de la comarca de Manacor. Però no tan sols ells, perquè també la resta de ciutadans estam molt preocupats, perquè clar, vostè m'explicarà que si els ciutadans de Manacor no poden ser atesos en aquest hospital, evidentment hauran de ser derivats a altres hospitals, i a mi m'agradaria saber si qualcú avui aquí em pot dir quin dels nostres hospitals actualment no està saturat, que m'ho expliqui. Per tant, el conflicte que es viu a l'Hospital de Manacor inevitablement es comunica a tots els centres sanitaris.

I clar, nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, ens demanam qui és el perjudicat amb aquesta situació, Sra. Salom, qui és?, perquè evidentment no han estat els responsables de la gestió sanitària; no ho han estat perquè, malgrat que s'ha demostrat la seva incapacitat per superar aquest problema, no ha passat absolutament res, sinó que els vertaders perjudicats són, eren i són, els usuaris i també els professionals que..., bé, els pocs professionals que encara queden fent feina a l'hospital.

Per tot això, Sra. Salom, jo crec que avui és important que vostè faci una exposició, que vostè ens doni a conèixer una sèrie de qüestions. No les hi puc plantejar totes, després em diu que li faig massa qüestions i que no té temps de contestar, però bé, sí que n'hi plantejaré un parell que jo crec que són les més importants.

Volem que ens expliqui, per exemple, per què hi ha un èxode de professionals des de l'Hospital de Manacor cap a altres centres sanitaris, no tan sols de Balears sinó també de la península. I aquí m'avançaré, Sra. Salom, no em contesti que és perquè s'ha obert Son Llàtzer i que és un hospital més maco, més gran, i que la gent té ganes d'anar a Son Llàtzer, perquè ens trobam amb professionals que en el seu moment no varen demanar permís, perdó, sol·licitud per anar a Son Llàtzer, i que ara no tan sols la demanen sinó que la supliquen, Sra. Salom. Per tant jo crec que avui ens hauria de donar una explicació coherent sobre aquest tema, i aquest tema és important, Sra.

Salom, perquè això provoca que determinats serveis sanitaris no es puguin prestar en aquest moment a l'Hospital de Manacor. Jo crec que no fa falta perquè si no ho sap supòs que li hauran contat, Sra. Salom, que jo li conti l'esforç que va costar construir i tenir aquest hospital per a la comarca de Manacor. Per tant jo crec que no s'ha de permetre que a dia d'avui els ciutadans de Manacor, que tenen un hospital, hagin de ser derivats a altres centres per rebre prestacions sanitàries, i això és el que provoca la fugida de professionals. Per tant m'agradaria conèixer de la seva boca, Sra. Salom, per què està passant això i, sobretot, si hi té qualche solució.

També volíem explicacions sobre aquests tres traumatòlegs que, clar, varen ser valents, varen denunciar el que passava en aquest hospital i, clar, varen ser sancionats, perquè actualment no es pot anar en contra del poder, és a dir, la llibertat d'expressió jo crec que aquest govern del pacte d'esquerra no coneix què és, i aquests tres traumatòlegs, que encara no ho sabien, els pobres varen sortir, varen ser valents i se la carregaren. Però clar, això ja forma part del passat, perquè tots sabem que aquestes sancions es varen llevar, però volem saber també com és possible que aquests tres traumatòlegs varen ser sancionats amb tres faltes molt greus, i *por arte del birlibirloque* han passat a ser simples amonestacions. És a dir, jo crec que aquí hi ha un retrocés per part de la gestió del centre, per part de vostè, Sra. Salom, que és la màxima responsable en temes sanitaris, que també mereix una explicació.

I sense demanar molt més, Sra. Salom, perquè vull que em contesti totes aquestes qüestions, també n'hi ha una darrera que jo crec que és la més important, la més important i la més greu, Sra. Salom, perquè és molt greu, molt greu tant des del punt de vista de l'usuari, perquè fa que rebi una assistència de tot tipus menys de qualitat, i molt greu des del punt de vista de la gestió sanitària perquè demostra la incompetència per gestionar del responsable d'aquesta qüestió, i m'estic referint, Sra. Salom, a l'existència d'una doble llista d'espera a l'hospital de Manacor. Jo sé que vostè em dirà que som una irresponsable perquè amb això l'únic que faig és donar la culpa als metges que fan feina en el servei d'admissió; m'ho ha dit altres vegades aquí mateix, però jo li aconsell que no vagi per aquí, Sra. Salom, perquè si una cosa tenim molt clara des del Grup Parlamentari Popular és que cap dels metges, ni els del servei d'admissió, ni els dels altres serveis, no tenen cap culpa del que està passant en aquest moment a l'hospital. Que li quedi molt clar, Sra. Salom, respecte a aquesta doble llista d'espera de Manacor, que és gravíssim i que requereix una explicació immediata. Nosaltres no denunciem cap frau. No ho sabem, perquè no tenim dades per saber si realment això és així o no és així. El que deim és que si tant els metges de l'hospital com els sindicats denuncien que existeix aquesta doble llista d'espera, aquesta manipulació de dades, demostren, ofereixen proves d'això, i vostè calla, vostè no demostra que això és fals, i no tan sols això, sinó que a més vostè ni tan sols dóna les dades oficials de la llista d'espera de l'hospital de Manacor, com no les ha donat dels altres centres, idè, Sra. Salom, només podem creure que allò que diu aquesta gent és cert, Sra. Salom, i que efectivament s'està produint una manipulació de dades.

No li he de recordar que a altres comunitats autònomes on ha passat això mateix tot d'una han demanat responsabilitat i han sabut reaccionar, que és el que s'ha de fer, Sra. Salom, perquè si no a la llarga, si vostè no demana responsabilitat, si a vostè li tremola la mà per demanar responsabilitats la responsable és vostè. Aquestes dades jo les tenc, però bé, jo esper que vostè avui pugui aquí i ens les doni, si no no em quedarà més remei que donar-les perquè així les han anunciat els metges i els sindicats.

Jo crec que el primer que hauria de fer avui, Sra. Salom, és pujar aquí, donar públicament les dades de la llista d'espera de Manacor, tant quirúrgiques, com de consultes externes, com de proves diagnòstiques, cosa que no ha volgut fer, com li deia, ni de l'hospital de Manacor ni dels altres centres perquè, de fet, aquest grup parlamentari ha hagut de demanar empara a la Presidència del Parlament perquè des del mes de maig és impossible conèixer la situació de la llista d'espera en aquesta comunitat, preguntes que hores d'ara encara no s'han contestat; ho dic per si serveix de qualche cosa, Sr. President, que tornam a demanar empara perquè ja estam cansats de demanar-ho. En definitiva, jo crec que hauria de pujar vostè aquí i ens hauria de donar aquestes dades oficials, almanco de l'Hospital de Manacor, que és del que parlam avui.

I després digui'ns, d'aquesta llista d'espera, quines d'aquestes persones que engrossen aquesta llista d'espera estan esperant no ja per la prestació sanitària, sinó per entrar dins aquesta llista d'espera, és a dir, les persones que estan en allò que en terminologia hospitalària es diu la bústia de l'hospital, que són persones que encara estan pendents que els doni hora l'hospital per rebre una determinada prestació sanitària. Respecte a aquest punt i les dades que han sortit públicament, jo esper -de veres li ho dic sincerament, Sra. Salom- jo esper que hi hagi una explicació, si vol de tipus comptable, si vostè vol dir-ho de qualche manera, però esper que sí hi hagi una explicació perquè realment qui surt perjudicat amb aquesta situació són els usuaris i els professionals, que jo crec que si el que volem és construir un bon servei sanitari els hem de mimar tots dos.

En definitiva jo crec que li hem plantejat una sèrie de qüestions, li hem donat feina, és vera, se l'hagués pogut estalviar vostè si hagués comparegut abans, però crec que té temps per contestar totes les qüestions que nosaltres li hem plantejat aquí.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo, per la seva intervenció en nom del Grup Popular. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula per respondre la interpellació.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, la veritat és que escoltant la seva intervenció

s'imposa com sempre -ja ens hi té acostumats- que vostè realment no vol aclarir res, sinó que vol fer, com sempre, tremendisme apocalíptic, i a sobre, Sra. Castillo, del dolent.

Ara aquí vostè ha llegit en els diaris que hi ha hagut unes protestes, que hi ha hagut unes denúncies, i com que això, ja està comprovat, li va bé per al seu guió, un guió totalment apocalíptic, dóna per existents tant les mancances com les denúncies, per justificades, sense anar a aclarir absolutament res. Per això quan vostè senti parlar de mancances, de problemes, hauria d'investigar de veritat, i en aquest cas ni tan sols era necessari, Sra. Diputada, investigar, perquè la investigació ja estava feta i vostè com a diputada la podia demanar, i la pot encara demanar, i se li haguessin donat tots els informes que s'han fet per part de l'Ib-salut i per part del Patronat de Manacor, com també eren conegudes totes les mancances, Sra. Castillo, de l'hospital de Manacor des del seu començament l'any 97, i jo li explicaré ara de forma breu la seqüència de totes aquestes mancances.

L'any 97 s'obria, efectivament, l'hospital de Manacor; s'obrí d'una forma entusiasta, es va fer una feina magnífica, però hi ha una cosa que és constatable: aquest hospital, un hospital comarcal, i per a la nostra nació, Sra. Diputada, insular, les distàncies es troben una mica lluny. Això ha fet, tant si li agrada com si no, que des del principi una bona part de tots els seus magnífics professionals no considerassin aquest hospital comarcal com un destí definitiu, sinó que el veiessin com un lloc de pas on podien fer mèrits, fins i tot per poder accedir a un altre hospital més gran i, per tant, amb major possibilitat de progressar professionalment, cosa totalment lícita; també anar-se'n, com vostè ha dit, més a prop de Ciutat o a altres indrets. Per aquest motiu la fluctuació de personal ha estat constant, Sra. Diputada. Miri, des de l'any 97 que es va obrir fins a principis de l'any 2002, més de 140 professionals facultatius que tenien plaça fixa, repetesc perquè després vostè diu que no ho ha entès bé, més de 140 facultatius des de l'any 97 que tenien plaça fixa s'han estimat més partir cap a altres destins, i perquè es facin tots, senyores i senyors, una idea del que això significa, el volum d'aquesta fluctuació dins el cas, per exemple, de ginecologia, ha significat un 70% respecte del seu inici, superat encara per pediatria, on aquesta fluctuació ha estat del cent per cent.

La incidència que va tenir dins aquesta situació la primera gran convocatòria de places per a l'Hospital de Son Llätzer feta per l'antic Insalud va ser la següent, Sra. Castillo, prengui nota: el 82% de la plantilla de l'hospital va sol·licitar el trasllat al nou hospital de Son Llätzer. Jo no record, Sra. Diputada, que vostè piulàs davant aquest problema que teníem a l'Hospital de Manacor, però clar, en aquells moments, els darrers mesos de l'any 2001, els responsables de la gestió sanitària, Sra. Diputada, i no transferida a la comunitat autònoma eren vostès, era el PP; tampoc a cap d'ells no se'ls ha sentit dir ni pruna. Els resultats d'aquesta manca de previsió de tots els responsables del PP a l'Insalud va ser que quan nosaltres vàrem arribar el gener del 2002, vàrem començar a gestionar les transferències, escolti bé la dada, el 35% dels que havien concursat per anar a Son Llätzer havien estat admesos, Sra. Diputada. Això vol dir que, de cop i volta, entre desembre de l'any 2001 i la primera

quinzena del gener del 2002 varen deixar l'hospital de Manacor ni més ni manco que 23 metges especialistes, 26 infermers i fins a un total de 81 treballadors sanitaris. I com és natural això va afectar de forma intensa tota la feina de la resta de professionals, Sra. Diputada, la manca de previsió de l'antic Insalud, en definitiva, Sra. Diputada, la manca de política de l'Insalud, no havia ni previst ni havia convocat cap concurs per poder substituir tots els professionals que es traslladarien a Son Llätzer. Realment, Sra. Diputada, com quedava l'hospital de Manacor no els va preocupar mai. Ha quedat ben palès, i ho vull remarcar aquí, que vostès no tenien cap política de salut ni a Manacor ni a Son Llätzer ni a cap banda.

Davant tots aquests fets seqüenciats hem aplicat mesures immediates per poder pal·liar aquesta situació; o sigui, Sra. Diputada, política, i política en majúscula, la qual cosa vostès no varen fer mai, mai. Primer, hem posat en marxa tots els concursos necessaris per a totes les especialitats i també per a infermeria, per cobrir de la forma més ràpida possible totes les vacants actuals i futures que, com a mesura tindrà, quan s'obri Son Llätzer, de forma que tenguim un funcionament complet. Segon, hem iniciat la negociació d'un conveni col·lectiu específic per a Manacor, que faci atractiva la feina en aquest hospital. Miri, les condicions laborals que regulen aquest conveni, signat el passat mes de desembre del 2002, són les millors d'Espanya, sí senyora, les millors d'Espanya; però també tots, senyores i senyors diputats, han de saber que la seva aplicació ha suposat per a aquest any 2002 un increment de 2.103.000 euros en el capítol 1. Tercer, vàrem posar en marxa un grup de treball per poder elaborar de forma consensuada la carrera professional específica per a l'hospital de Manacor, amb incentivacions per compensar el fet de treballar a un hospital comarcal i, en definitiva, per tractar de fidelitzar tots els professionals que ja hi fan feina. Aquesta document, senyora diputada, permetrà que l'hospital de Manacor sigui un dels primers hospitals de tota Espanya que disposarà de carrera professional específica. En quart lloc, s'ha resolt un problema de l'hospital que afectava el servei de traumatologia des del seu començament, des de l'any 97. Aquest servei funcionava a un gran nivell de professionalitat, efectivament, però tenia una escassa implicació a les guàrdies. Per aquest motiu, i des de la gerència i sempre amb el consens dels cinc caps d'àrea, es va reestructurar el servei de manera que els processos en traumatologia fossin atesos a urgències per traumatòlegs. Avui, senyora diputada, dia 11 de febrer del 2003, aquest servei de trauma està cobert 24 hores cada dia, 365 dies a l'any, cosa que abans no succeïa.

Més, senyora diputada, els projectes vigents i els projectes de futur; funcionament de 16 llits d'atenció de patologia aguda en salut mental, llits que es contemplaven al pla funcional de l'hospital l'any 97 i que mai s'obriren, mai, senyora diputada, a pesar que ho demanàs tothom. Aquest govern de progrés, aquest govern d'esquerres, que vostè diu de forma tan despectiva, és qui ho ha posat en marxa; són 16 llits a una zona tranquil·la de l'hospital, que disposen de menjador, disposen de sala de recuperació, disposen de laborteràpia pròpia i fins i tot d'una zona exterior amb terrassa i amb jardí, que disposa que jocs d'entreteniments, important en la tasca de recuperació d'aquest tipus de malalts.

Una altra política, potenciar les unitats de la dona. Això representa que els especialistes en tocoginecologia i tots els seus equips surten de l'hospital per anar als centres d'atenció primària, on realitzen interconsultes, fan revisions i atenen totes les patologies que precisen d'una tecnologia que no sigui hospitalària.

Potenciar la unitat d'hemodiàlisi, completant el tercer cicle, per poder donar servei a tota la població.

Disseny del futur hospital. Tenim ja fet l'avantprojecte per a la construcció de dos nous quiròfans que seran necessaris a curt termini.

I ja ho veu, senyora diputada, nosaltres, contràriament a vostès, ens avançam en les polítiques sanitàries; abans vostès no tenien ni planificació i la política sanitària senzillament no existia. Tot això, senyora diputada, vostè m'ha demanat per política sanitària de l'hospital de Manacor i jo li he explicat. La qual cosa, ja ho sabem tots els que estam aquí, no vol dir que vostè m'hagi escoltat; a la rèplica, senyora Castillo, tots podrem comprovar la seva capacitat d'atenció.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat, per la seva intervenció. Grups que vulguin intervenir? La Sra. Vadell, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, després d'haver sentit la intervenció de la portaveu del PP i la seva posterior, jo crec que tenim la sensació que el partit que la representant del PP representa sembla que acabi d'arribar, sembla que acaba d'arribar d'un altre món, que acaba d'aterrar a un altre planeta, verge i pur de responsabilitats en qualsevol afer d'aquesta comunitat. Jo crec que tots ens en recordam de la llarguíssima successió de demandes de la ciutadania reclamant la construcció d'un hospital de Manacor, crec que està ben dins la nostra memòria aquella famosa manifestació massiva que va fer tota la comarca de Llevant per aconseguir els seus objectius. Aleshores, Balears era, i crec que ho és encara, una de les comunitats on encara no hem assolit la mitjana estatal de llits per habitant; patim mancances heretades de molts d'anys d'oblit per part de l'Estat, i aquest, l'Estat, no va reaccionar més que davant pressions de la ciutadania que, ja farta de promeses, es va manifestar massivament per exigir uns drets que els eren negats.

L'origen dels problemes que avui patim, que avui pateix l'hospital de Manacor, pens que és que aquest hospital es va fer de mala gana, es va fer per la pressió del poble, i aleshores no es varen mesurar les conseqüències d'un experiment, sobretot en la gestió, que segons el PP havia de ser modèlica. Recordem la disfunció, la polèmica que hi va haver de si havia de ser un consorci, si havia de ser una fundació; finalment es

va decantar per la gestió mitjançant una fundació, però era una fundació que ningú volia i que va ser contestada per tots els sectors socials, polítics i sindicals, i que reclamaven una sanitat pública en gestió pública. Tota la societat mallorquina reclamava una gestió pública per a l'hospital de Manacor. Finalment no es va fer, i és clar que al principi de la posada en funcionament d'aquest centre no es varen detectar els problemes que vendrien amb el temps. Hi va haver una gran alegria per part de la població i hi va haver uns professionals entusiastes que, molt professionalment, varen contribuir que aquesta manca de previsió no es fes palesa en aquells moments. Aleshores, però, ja hem de recordar que hi va haver queixes i fins i tot i va haver denúncies en el moment de la selecció del personal i també en la previsió dels llocs de feina, que s'han convertit, finalment, amb una premonició del que passa en aquests moments i que vostè ha explicat, Sra. Consellera.

Els recanvis de personal de l'hospital ha estat constant i han creat una situació de provisionalitat que ha generat una situació permanent de conflictivitat laboral, que ha estat repetidament denunciada pels representants dels treballadors i que, en alguns casos, han repercutit en deficiències en el funcionament i en l'atenció als pacients. Aquesta fluctuació de personal, que vostè ha explicat en xifres i que no repetiré, no afecta només la sanitat a les Balears, hem de recordar també que hi ha altres administracions que també pateixen aquesta fluctuació, com puguin ser els jutjats, sobretot els d'Inca i Manacor sabem que difícilment un jutge instrueix un expedient i l'acaba. Però crec que ens hem de centrar en la política de l'hospital de Manacor i aquesta fluctuació i aquesta manca de previsió es va fer palesa quan es va obrir l'hospital de Son Llätzer, que hi va haver una migració massiva de personal de Manacor cap a Palma i no s'havien previst, desgraciadament, els mitjans per substituir-los immediatament, provocant d'aquesta manera unes vacances, unes mancances en el servei i en els pacients que varen ser pal·liades amb gran esforç per part dels professionals, que quedaren sense el suport necessari i que varen fer feina de valent perquè la tensió dels pacients no ho notassin.

Certament, Sra. Consellera, l'assumpció de competències en sanitat no ha estat un camí de roses, és un servei molt necessari, és un servei imprescindible per a la població i ha de tenir unes garanties d'atenció sanitària i de qualitat, i que requereix que s'hi dediquin els esforços necessaris per part de totes les parts implicades, des dels responsables polítics com professionals de la medicina, sindicats i tot el personal sanitari que hi fa feina. Jo crec que no és gens positiu ni convenient crear aquesta alarma social, ni provocar conflictivitat en una qüestió tan sensible com és aquesta, on ens hi va la salut. I crec que aquest conflicte s'ha provocat, s'ha provocat aquesta alarma social, una alarma social totalment injustificada, qui ha convertit un conflicte intern que s'ha tret al carrer i amb un intent de manipular l'opinió pública.

Sra. Consellera, els esforços que es fan des de la seva conselleria són grans però crec que s'han d'intensificar; són necessàries ganes i seny perquè l'hospital de Manacor, que havia de ser un model de gestió, un experiment que havia de

servir de mirall per a la gestió d'altres hospitals, sigui això, un hospital de referència, i no es converteixi amb un mal exemple. Demanam, des del PSM-Entesa Nacionalista, exigim, Sra. Consellera, que aquella demanda que va mobilitzar milers de persones i que ara és una realitat acompleixi els seus objectius, que no són altres que donar un bon servei, garantir la salut de la població, perquè hi tenim dret. I, Sra. Consellera, si s'han d'adoptar mesures que impliquin un canvi en la gestió per tal de millorar el servei, compti amb el nostre suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Gascón, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Hem escoltat atentament aquesta interpellació que fa la Sra. Castillo i les respostes de la Sra. Consellera. Primerament voldríem dir un parell de coses sobre el que diu la Sra. Castillo, els premis aquests que es donen a nivell nacional, jo supòs que es referia al darrer premi que va rebre la fundació Manacor, li vull recordar que al cap d'una setmana cessaven el gerent. Per tant, jo no sé si, i mai ens van explicar per què es va cessar aquest gerent que se suposa que havia contribuït que es guanyés un premi a l'hospital de Manacor.

I per altra banda, vostè ha parlat de llistes d'espera, i jo no entraré avui aquí, és cert que hi ha llistes d'espera; ha parlat de dimissions, i jo li vull recordar aquell titular de juny del 2000, quan el Sr. Rodrigo de Santos deia: "*Reconozco que hasta ahora se maquillaban las listas de espera*"; ell no va dimitir fins al 31 de desembre del 2000, quan hi va haver les transferències del 2001, encara va aguantar un any i mig més.

Però bé, nosaltres hem pensat que havíem d'intentar objectivitzar el màxim i deixar-nos de valoracions que sempre són parcials i que tots parcialitzam segons els nostres interessos, però un tema tan important com és la sanitat i com és un hospital, en el qual jo no dubt, i aquí s'ha dubtat, que l'assistència que es fa a l'hospital de Manacor és una assistència de qualitat, equiparable a altres centres, jo dic que nosaltres hem volgut objectivitzar si hi ha un problema. El primer que es detecta, quan hi ha problemes a un hospital, sense cap dubte, és que l'activitat cau en picat. Nosaltres hem mirat l'activitat de Manacor de l'any passat, hem vist els augments dels tractaments oncològics, hem vists els augments de la SIDA, l'índex d'ocupació a pediatria i obstetrícia ha augmentat i han augmentat els parts; les estades de serveis mèdics han augmentat també i també la mortalitat, que és un índex també de bona qualitat mèdica. I en canvi han baixat els ingressos a les especialitats quirúrgiques fins a un 21%. L'ocupació, els llits quirúrgics, ha baixat un 18%. Ha pujat l'estada mitjana un 4% en els serveis quirúrgics, sense haver augmentat la complexitat. Els rendiments dels quiròfans han baixat un 7%. És a dir que durant tot l'any passat es detecta

que el problema està en els serveis quirúrgics i més concretament a determinats serveis quirúrgics, que, per cert, tenen, segons els informes que ens donava la conselleria, l'ib-salut, un 12% menys de quiròfans que l'any anterior.

Per tant, jo crec que l'atenció, en general, a Manacor és bona, però hi ha un problema, hi ha hagut un problema als serveis quirúrgics de l'hospital, no a tots, hi ha serveis, com traumatologia, que ha pujat de 300 malalts de llista d'espera a 427 i cirurgia també de 400 a 600, i nosaltres pensam que el motiu perquè passa això és doble: un motiu molt concret, un expedient a tres traumatòlegs, expedient que es va solucionar a través de l'ib-salut, es va posar la sanció corresponent i després s'ha disminuït la sanció, un expedient administratiu en el qual jo no entraré, jo no entraré perquè és un expedient administratiu, no és un problema polític. I l'altre problema que sí és important és la manca de professionals a l'hospital de Manacor. En aquest moment tres anestesistes en plantilla. Jo crec que açò és el problema més gros que té Manacor, igual que té l'hospital de Menorca, igual que té l'hospital d'Eivissa, que tampoc no té anestesistes, etcètera.

És cert, com ha dit la consellera, sembla ser que el 82%, he apuntat jo, de la plantilla va demanar el trasllat a Son Llätzer i se'n va anar el 35%. Jo sí record que el Sr. Álvarez, en aquell moment gerent quan va passar això, estava absolutament horroritzat, perquè jo personalment vaig parlar amb ell d'aquest assumpte. El que sí és cert és que els hospitals com Manacor, com Inca en el futur, com Menorca i com Eivissa, en aquesta comunitat, sempre tendran els problemes que tenen sobre personal. Primer perquè molts de professionals que no són de les nostres illes se'n volen anar al seu país, i segon perquè volen estar, si poden, a l'hospital a la capital, en el qual, se suposa almenys, que les atencions i la qualitat i els aparells que puguin tenir són millors, cosa de vegades real i de vegades no, però el cert és que demanen el trasllat per motius professionals i personals dins de Palma, si poden, i si no fora de les Balears.

A més a més, s'ha de dir que, un metge, jo no sé en aquest moment a la fundació de Manacor el que cobren els metges, no ho sé, sé que el conveni que tenen és molt important, tan important que jo pronòstic a la llarga problemes amb els altres hospitals de les Illes Balears, però sí que li puc dir que un metge adjunt d'un hospital qualsevol de gestió tradicional, diguéssim, està amb guàrdia sobre els 2.400 euros, 2.400 euros amb set guàrdies al mes, amb l'augment que hi ha hagut ara. Això vol dir que és un sou raonable, però que, per a professionals de la medicina es considera insuficient quan a Catalunya, per exemple, un anestesista cobra 1.500.000 de pessetes al mes. No ho ha de pagar la medicina pública, és evident, però per això se'n van. Les infermeres també tenen sous baixos i moltes no són de Balears; si vostès miren la quantitat d'infermeres que són de Balears i les que no, veuran quantes infermeres no són de les nostres illes, i això fa que es traslladi molt de personal.

Per tant, nosaltres pensam que els problemes de Manacor, en definitiva, són dos: un és crònic i serà crònic i ho serà també a Inca, i ho és a Menorca i ho és a Eivissa, que és la mancança de personal. I això no s'arregla amb doblers tan sols, s'ha

d'arreglar amb una carrera professional. I un problema concret, hi va haver un problema amb tres traumatòlegs; s'ha produït un expedient administratiu que s'ha resolt i que, lògicament, com és l'habitual i el que jo diria, el que toca, va ser suportat per la resta de companys de l'hospital.

A part d'això, jo crec que no hem de crear més alarma social sobre aquest tema, l'hospital funciona bé i ara sabem que s'han trobat uns anestesistes per augmentar el treball en aquest centre. I nosaltres esperarem inquiets la moció subsegüent que la Sra. Castillo segur que ens sorprendrà, per veure si la podem votar a favor, per tal, si és cert i no és oportunisme, d'intentar millorar la qualitat a l'hospital.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón, en nom del Grup Socialista. Sra. Castillo, per replicar, com a autora de la interpellació, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Començaré per darrera, Sr. Gascón, li he d'agrair el to de la seva intervenció, com sempre, el que passa és que com que les qüestions que vostè ha plantejat aquí sortiran més endavant, quan contesti la Sra. Consellera, que en definitiva, moltes han estat les mateixes, només faré referència que vostè ha tocat un punt molt important en el tema dels professionals i és que fa falta regular una carrera professional. Però això està en mans de la Sra. Consellera, és a dir, a finals d'any ja havia d'estar fet l'estatut jurídic del personal, i l'altre dia ens va dir que crec que era demà que hi ha una reunió, per saber a veure si estudiaven al·legacions i això, en definitiva, retardant el tema. Estic totalment d'acord que fa falta una carrera professional per motivar els professionals que quedin a fer feina a les Illes Balears.

I Sra. Vadell, jo crec que no li puc contestar massa, és a dir, jo parec d'un altre món, jo pensava que vostè era de Manacor, vostè sí que pareix d'un altre lloc que no sigui de Manacor, perquè almanco avui no ha parlat com si fos un ciutadà de Manacor. Respecte a la manca de llits que tenim a la nostra comunitat, també parli amb la Sra. Consellera. I respecte a les fundacions, Sra. Vadell, si són tan dolentes, per què duim més d'un any amb les gestions de les competències i les mantenim, Sra. Vadell? Per què les mantenim si són tan dolentes? Tal vegada és que ha resultat que no era tan dolenta la forma de gestió. I el problema de Manacor no és la forma de gestió, no és que sigui una fundació, perquè aquí s'ha presumit molt dels resultats que té la fundació Son Llätzer, per exemple, que és igual a una fundació; per tant, el problema no és la forma de gestió, el problema és la gestió que es du a terme des de la direcció de la fundació de Manacor i des de la Conselleria de Salut i Consum.

Però, en definitiva, Sra. Salom, li explicaré la situació. La comarca de Manacor, vostè ho ha dit, va lluitar massa, va lluitar molt i molt fort per tenir un hospital com és l'hospital de

Manacor, i ho vàrem aconseguir en el 97. I des de llavors, des de pràcticament el seu començament, no només l'any passat, Sr. Gascón, des de l'any 99 ha rebut premis a nivell nacional. Què passa en el 2002, quan nosaltres tenim les competències, quan el pacte d'esquerres gestiona les competències de sanitat? Que tots els indicadors dels hospitals cauen en picat. Però quina explicació hi pot haver d'això? Jo crec que és evident que el que hi ha és una mala gestió. Resulta que ens trobam un hospital allà on els usuaris tenen por d'anar-hi, tenen por d'anar en aquest moment a l'hospital de Manacor, perquè cada dia surt damunt els mitjans de comunicació una notícia dolenta en relació amb aquest hospital, tenen por. I també tenen por perquè saben que se n'aniran a l'hospital de Manacor i els enviaran a Muro. Perquè ara, Sra. Salom, no és ver, vostè ha dit mentides i li dic així de clar, vostè ha dit mentides aquí damunt, no és ver que l'hospital de Manacor cobreixi tot el servei de traumatologia de la comarca de Manacor, perquè està contractat amb l'hospital de Muro; que jo i des del Grup Parlamentari Popular sempre hem dit que la sanitat privada ha de cobrir els buits que deixa la sanitat pública, però el que no pot ser, Sra. Salom, és tenir un hospital a Manacor amb traumatòlegs i que, per una mala gestió, la gent s'hagi de desplaçar a Muro, perquè va costar molt tenir aquest hospital, Sra. Salom.

Però, en definitiva, bé, i sense tenir en compte que tenim cinc quiròfans a l'hospital General que estan sense emprar; és a dir, vostè fins i tot ens acusa a nosaltres de defensar la sanitat privada, però vostè té cinc quiròfans a l'hospital General sense emprar -Esquerra Unida tal vegada vol dir qualque cosa, veig que ni tan sols, quasi no estan present-, perquè no els ho deixen emprar i se'n van a contractar amb una clínica privada. Això també és aprofitar l'estructura pública, Sra. Salom, vostès que són els defensors de la sanitat pública.

I en definitiva vostè es fixa amb els professionals. Miri, Sra. Salom, jo no he dit a cap moment que l'obertura de Son Llätzer no afectàs els professionals, que se'n volguessin anar de l'hospital de Manacor a Son Llätzer, evidentment que va passar i en aquest sentit no és que no ho hagi demanat, és que és una cosa evident. Jo l'únic que li dic, Sra. Salom, és que en aquests moments el conflicte, la tensió laboral que es viu a l'hospital de Manacor, fa que, a més dels problemes que ja té per pròpia naturalesa l'hospital de Manacor de tenir professionals, els que queden, els que volien quedar l'hospital de Manacor, perquè estimaven el projecte de la fundació hospital de Manacor ara volen fugir, perquè no aguanten la tensió que hi ha, no poden entendre tanta incompetència a l'hora de gestionar l'hospital de Manacor. I això és el que passa. I miri, li diré, això no són paraules meves, són paraules de l'actual gerent de la fundació hospital de Manacor, que diu: "Cuando se abrió el hospital de Palma II, muchos profesionales, en concreto 150, se incorporaron a este centro sanitario, y sin embargo el hospital de Manacor, en tan sólo 67 días consiguió cubrir las plazas. Y ahora tiene 400 profesionales en lista de espera, ya que es uno de los centros que mejor paga de todo el Estado español". De manera que la pròpia gerent diu que no és aquest el problema que té Manacor, no és aquest, ha resorgit ara el problema amb els professionals, perquè no aguanten la pressió, com li dic,

Sra. Salom. I és la pròpia Caterina Ramon la que diu aquestes paraules.

Però clar, entrem en més dades, cirurgia i oncologia, actualment hi ha una llista d'espera de dotze mesos, dotze mesos, Sra. Salom, es diu molt aviat això; vostè ho digui als ciutadans de Manacor. Dels anestesistes, el Sr. Gascón ho deia, de 17 anestesistes que hi havia ara només en queden dos, i tots aquests o cap d'aquests està a Son Llätzer; vull dir que hi ha qualque explicació més evidentment sobre aquest tema.

Però bé, no tenc molt de temps, de fet ja se m'ha acabat el temps, però plantejaré una darrera qüestió: vostès han sentit parlar aquí de dades de llista d'espera, ha sortit qualque dada? És que és intolerable l'obscurantisme que es té respecte de les dades de les llistes d'espera, de Manacor i de tots els centres; avui vostè havia de pujar aquí a donar les dades, ni tan sols hi ha fet referència, s'ha perdut parlant dels professionals perquè no li interessava parlar de dades de llista d'espera. Jo li diré molt aviat, vostè que deia que el Partit Popular ho feia tot malament, perquè, a més, s'ha entretingut aquí a repartir, perdoni per l'expressió, Sr. President, la merda per a tots, però realment,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, vagi acabant.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President, acab tot d'una. A la llista d'espera quirúrgica, el darrer mes de gestió de l'Insalud, de gestió del Partit Popular, era de 1.204 persones; el darrer mes de desembre del 2002, perdó, el desembre del 2002, un any després de vostè gestionar aquestes competències, eren de 1.738 persones, només llista d'espera quirúrgica. Però si parlem de consultes externes, que és allà on és la doble llista d'espera, la manipulació, que vostè no ha donat cap explicació, jo només puc entendre que, efectivament, es produeix aquesta manipulació si vostè no ho desmenteix aquí i no ens demostra que efectivament no es produeix; respecte de la llista d'espera de consultes externes resulta que, li posaré la xifra més alta que és la darrera, la de desembre del 2002, prop de 17.000 persones que esperen per a una consulta amb un especialista n'hi ha més de 12.000 que encara no tenen ni hora. És a dir, triplica el número de les que sí tenen hora. Això és molt greu, Sra. Salom, molt greu; només li he de recordar un cas, que vostè el coneix molt, d'una persona que no feia feina a la nostra comunitat autònoma, feia feina concretament a Badajoz, que el varen fer fora precisament per això, perquè es va tractar una cosa d'aquestes.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, vagi acabant, si no li hauré de retirar la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President, acab tot d'una. Sap que va passar? Sra. Salom, vostè la va du aquí a Balears i ara té un càrrec a l'ib-salut; no sé

si efectivament era perquè els ensenyàs a fer això o perquè. Però, Sra. Salom, vostè no m'ha contestat la qüestió més important que té la fundació hospital de Manacor en aquest moment i té un torn de rèplica per contestar, per favor ho faci perquè tots els ciutadans estam pendents que vostè doni explicacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castillo, per la seva intervenció, en nom del Grup Popular. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo he vingut a aquí a contestar una interpell·lació sobre la política del Govern en relació amb la fundació hospital de Manacor, si vol altres interpell·lacions les faci, Sra. Castillo.

Sra. Vadell, efectivament vostè m'ha demostrat que coneix la realitat, com a manacorina que és, de la situació de l'hospital de Manacor, de les denúncies que, des que està fet aquest hospital l'any 97, han succeït; de les fluctuacions que hi ha hagut amb els professionals, diversos metges, especialistes i infermers, i jo comprenc que la veritat, les dades que jo he donat fan mal per a un plantejament, com jo abans he dit, apocalíptic, al qual ens té avesats la Sra. Castillo. Clar, dir que ens els darrers sis mesos de l'any 2001, que tenien responsabilitat els senyors i senyores del PP, el 82% de la plantilla, i repetesc, de l'hospital va demanar permís per anar-se'n a l'hospital de Son Llätzer, és pràcticament el cent per cent dels professionals. Clar, ningú degué sentir ni piu, jo ho he demanat abans, però ningú va sentir en absolut ni que el director territorial digués ni "mu", ni "piu" el portaveu d'aquell moment, res, no els preocupava res, ara els preocupa molt. I també és molt fort haver de dir que d'aquest 82, el 35% fou acceptat al nou hospital; amb quinze dies que nosaltres vàrem acceptar les transferències, 81 treballadors sanitaris partiren cap a l'hospital de Manacor. I clar, de qui era la responsabilitat, senyores i senyors diputats? Seva. No planificaven, no feien política, no feien absolutament res.

Jo ja sabia, i així ho he dit abans, que no m'escoltaria, que no tendria capacitat suficient d'atenció i ja ens ho ha demostrat, però jo li repetiré de forma molt breu, i aquesta vegada sí que li demanaré que prengui nota, ja li he dit que venc a contestar per la política de l'hospital de Manacor, demani el que vulgui a una altra ocasió. Primer, les polítiques les sintetitzaré de la següent forma: primer, hem fet tots els concursos per a totes les especialitats mèdiques i també per a infermeria, cosa que vostès no varen mai. Negociació d'un conveni col·lectiu específic per a l'hospital de Manacor, amb les condicions laborals que són les millors d'Espanya, li agradi o no, un increment, com jo he dit, de 2.103.000 euros en el capítol 1, que, segurament, Sr. Gascón, ens durà problemes, ja ho sé. Carrera professional específica per a Manacor, això és molt divertit, nosaltres l'hem posada en marxa, nosaltres tenim un document perquè jo ja duc

tres ministres, i aquí, si no es veu bé, el Sr. Aznar i la darrera ministra, la Sra. Castillo: “*Aznar anuncia la tramitació del estatuto marco en la carrera profesional*”. Fa quasi quatre anys que ministre rera ministre sent anunciar la *carrera profesional*, a veure si aquesta, amb un poc de sort, la posa. Qui ha posat la carrera professional a Manacor és aquest govern de progrés, a un document que s’ha signat i que s’aplicarà en aquest proper trimestre. Sra. Castillo, jo sé que això li sap molt de greu, però les coses són així; vostès no feien res, vostès no feien política i nosaltres sí.

Després de sis anys, per primera vegada el servei de traumatologia està cobert per traumatòlegs les 24 hores, 365 dies a l’any, cosa que vostès no havien aconseguit mai. I després me diu que faig, contract els programes amb Muro, bé, bo és saber-ho, estan en contra, estan en contra, senyores i senyors diputats, estan en contra dels convenis-contracte amb la privada, estan en contra; o sigui, el que posa el seu programa electoral ara mateix ha quedat palès, perquè la Sra. Castillo ho ha dit, que estan en contra.

Funcionament de llits d’atenció amb patologia aguda de salut mental. Quantes vegades es va demanar durant tots els anys que s’obriessin aquests llits, quantes? Batle rera batle, des del Govern, tothom, associacions de salut mental, tothom va demanar això, estava contemplat, com jo he dit, al Pla funcional; res, Sra. Castillo, ni política ni feien res, res, nosaltres els hem obert; dol això, perquè vostès, en lloc d’estar contents i satisfets que es vagin fent coses, vostè sempre fa apocalipsi de tots els seus discursos, i això, Sra. Castillo, li passarà factura.

Hem potenciat les unitats de la dona, a través d’especialistes en tocoginecologia. I, perdoni, jo abans li he dit que era una mala jurista, però és que vostè me diu ximpleries, me diu que les dones esperen dotze per poder fer-se una citologia, i les dones que estam aquí sabem que les dones esperem sempre dotze mesos per fer-nos una citologia, perquè des del primer moment, Sra. Castillo, que te fas una citologia passes a estar a llista d’espera per a d’aquí a dotze mesos fer-ne la següent; els homes potser que no ho sàpiguen, però vostè ho hauria de saber, perquè vostè el seu gènere és femení.

Foment de la unitat d’hemodiàlisi, completar el tercer cicle, supòs que no deu saber ni el que és, però li explicaré: és que hi hagi 24 hores servei d’hemodiàlisi, que vostès mai no varen posar en marxa. I un avantprojecte acabat per a la construcció de dos nous quiròfans a l’hospital de Manacor.

Senyores i senyors diputats, aquestes grans línies que acab d’expressar han de concloure, evidentment, amb millores substancials per al funcionament d’aquest hospital i una millora, també, al malalt. Segur, Sra. Diputada, que no li ha quedat clar, segur que no ha entès res, però miri, no hi ha mal que cent anys duri, diuen, i el seu company, miri, el seu company, l’antic director de l’Insalud, el veuen, ja s’està preparant per substituir-la en aquestes tasques d’oposició, li està remoyent la cadira i, segurament, veu, a l’altra diari també, vostè no apareix mai, el tendrem aquí com a portaveu de l’oposició del Partit Popular. I segurament tendrem una persona una mica més ben preparada que vostè.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, i moltes gràcies Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat, per la seva intervenció.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sr. President, per una qüestió d’ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Clar, evidentment, jo crec que aquesta diputada ha de demanar l’empara d’aquesta presidència, perquè, vostè me rectificarà, Sr. President, de veres, tal vegada és ver que som nova en aquesta legislatura i aposta no conec molt bé el procediment, però jo crec que una interpell·lació és per demanar al Govern sobre una determinada qüestió, el Govern ha de contestar i no tan sols ha de contestar, sinó que ho ha de fer amb respecte, sense posar en entredit si jo som bona advocada, si jo vaig bona feina com a oposició, etcètera.

Sr. President, jo crec que el to de la Sra. Consellera, està fora de lloc.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo, he entès el sentit de la seva petició d’empara i en aquest sentit el rebrà.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President.

III. Proposició no de llei RGE núm. 3585/02, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a estalvi ètic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castillo. Substanciada la interpell·lació, passam al següent punt de l’ordre del dia, que és la Proposició no de llei 3585 de registre, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l’estalvi ètic. I el Sr. Cecili Buele té la paraula en nom del grup, per presentar la proposició no de llei.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Per aquest diputat és un motiu de gran satisfacció poder pujar avui aquí dalt, a aquesta tribuna, i demanar a tots els grups parlamentaris que conformen aquesta cambra que donin suport a aquesta proposició no de llei que el Grup

Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista ha elaborat i ha presentat. Precisament ho feim quan falten pocs dies perquè s'acompleixin els primers 20 anys d'existència d'aquesta comunitat autònoma i de funcionament d'aquest Parlament autonòmic. Durant aquests 20 anys de vida parlamentària el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista si una cosa s'ha distingit per fer, crec jo, i vostès me desmentiran si no és així, és a fer propostes positives que repercutixin positivament damunt la marxa d'aquest poble, d'aquest país. Nosaltres aquí veim, des d'aquesta tribuna es veu perfectament, que hi ha grups parlamentaris que diuen no a la guerra i hi ha grups parlamentaris que diuen no a ETA i nosaltres, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, deim no a la guerra i deim no a ETA, però deim sí també; i ens agradaria molt que aquest Parlament també s'atrevisi a dir sí: sí a la pau, sí a la vida i sí al que permet que hi hagi pau i que hi hagi vida, que, des del nostre punt de vista, és un sí a la solidaritat.

És per això que aquest text d'aquesta proposició no de llei, que hem elaborat sobre l'estalvi ètic i solidari, creim que pot rebre el suport unànimе d'aquesta cambra. Intentaré defensar-la el millor que sabré i que podré.

L'any passat, els que vàrem tenir l'oportunitat de presenciar vàrem poder veure un programa televisiu, *30 minuts*, TV3, dia 17 de març, on es presentaven nombroses iniciatives que havien estat llançades a Catalunya i arreu d'Europa a favor del que se'n diu l'estalvi ètic i solidari. Poguérem veure també que en els Estats Units d'Amèrica del Nord algunes entitats ja compten amb dècades d'experiència en aquest àmbit d'actuació èticofinancera. El mes de maig següent, l'any passat, el nostre grup elaborava i presentava el text d'aquesta proposició que vostès coneixen; nosaltres entenem i continuem entenent que la ciutadania d'aquestes illes també s'està mostrant cada cop més procliu a establir pràctiques solidàries com aquesta. Constatàvem també que, encara que siguin poques, encara que sigui un nivell molt modest, algunes de les entitats financeres d'aquestes illes ja fa alguns anys que prengueren la iniciativa d'encetar aquest tipus d'activitat econòmica entre nosaltres i hem d'agrair la presència d'alguns d'aquests representants aquí, dins aquesta cambra parlamentària avui.

Amb la presentació d'aquest text d'aquesta proposició, nosaltres volem remarcar alguns aspectes que es relacionen amb això que en deim finançament ètic i solidari. I el que voldríem dir és que això neix d'algunes premisses que són molt simples, que són de molt fàcil comprensió. Jo en remarcaria dues: la primera, és que els doblers han d'estar sempre al servei de les persones, els doblers han d'estar sempre al servei de les persones. I la segona, que l'ètica resulta rendible fins i tot des del punt de vista estrictament financer.

Quant a la primera, que els doblers han d'estar al servei de les persones, es tracta d'una de les visions que es poden tenir de les finances, que és nova, però que tampoc no és tan nova, perquè es pot considerar més vella que el pastar, posats l'economia al servei de les persones se situa en el mateix moment iniciat en què neix l'economia com a ciència, fa un bon grapat de segles ja. Fer que aquesta ciència camini cap a perspectives cada cop més solidàries hi han contribuït vells

moviments socials, hi han contribuït moviments d'esglésies, hi han contribuït moviments cooperativistes, en aquests moments hi estan contribuint allò que es denominen nous moviments socials. I què fan? Utilitzar en coherència amb els valors ètics aquells instruments de finançament convencionals, tradicionals, com poden ser els bancs, les caixes d'estalvi, les cooperatives de crèdit, els fons d'inversió, els fons de garantia, etcètera. La força la tenen i la basen precisament en una cosa tan simple i tan senzilla com és incorporar l'ètica a les decisions diàries d'estalvi i d'inversió, incorporar l'ètica al conjunt del procés del finançament.

Quant a la segona premissa a la qual feia al·lusió al principi, l'ètica esdevé rendible fins i tot des del punt de vista estrictament financer. Hi ha múltiples i molt diverses experiències que s'han anat assolint en aquestes darreres dècades que fan veure que inversió i estalvi ètic són rendibles, no solament des del punt de vista social, sinó també des del punt de vista estrictament financer. És per això que cada vegada hi ha més gent que estalvia i també hi ha més entitats d'estalvi que opten per aquesta fórmula que caracteritza allò que es denomina la banca ètica. Banca ètica que és banca social, que és banca alternativa i que esdevé un nom que no deixa indiferent ningú. Si sol provocar una certa incredulitat quan un parla de banca ètica, això sol respondre a una concepció que tenim, que solem tenir dels bancs, com aquelles entitats que només estan preocupades per obtenir el màxim benefici a qualsevol preu, i això és el que domina, evidentment. Nosaltres tenim una tendència a considerar que els bancs no són àmbits allà on puguin tenir cabuda nocions com solidaritat o justícia social, però els fets estan contradient aquestes concepcions, sortosament i afortunadament. Clar que és a petita escala, però creixent, pel que fa a l'existència del que es denominen bancs ètics, com pel que respecta a l'augment considerable de gent estalviadora ètica. I podríem treure molts d'exemples concrets de bancs ètics que funcionen i que donen molt bons resultats, que assoleixen els dos objectius, que els situen al mateix nivell, que són considerats no solament compatibles sinó necessàriament complementaris. A quins objectius m'estic referint? Al finançament d'activitats econòmiques amb impacte social positiu i a l'obtenció de beneficis.

Per a la banca ètica, que és banca social, que és banca alternativa, obtenir beneficis resulta indispensable, però no es considera suficient. Els beneficis s'han de generar, però respectant sempre criteris ètics i finançant únicament aquelles activitats que provoquen un impacte social positiu. Si pegàssim una ullada damunt el nostre planeta, veuríem que s'hi donen exemples nombrosíssims de bancs ètics especialitzats a finançar projectes socials, ecològics, culturals i humanitaris, i que al costat d'aquesta munió de bancs hi ha també gran quantitat de persones, gent que, tot i gaudir d'una bona i estable situació econòmica, vol conservar tota una sèrie d'ideals que fan que a l'hora d'estalviar no cerquin només l'obtenció d'un bon rendiment financer, sinó que mantenguin també altres motivacions addicionals, com pot ser l'intent de ser coherents amb els seus principis ètics i de voler ajudar altra gent que no ha tengut la mateixa sort dins la vida.

És per això que, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, hem presentat el text d'aquesta proposició no de llei que l'hem fet amb tres punts: en el primer demanam que el Parlament insti les administracions públiques de les Illes Balears a impulsar i a promoure l'estalvi ètic entre la ciutadania illenca. En el segon, el Parlament de les Illes Balears insta les administracions públiques de les Illes Balears a establir relacions més directes, ampliant el nivell de col·laboració amb aquelles entitats bancàries que més afavoreixin la implantació de l'estalvi ètic. I en un darrer punt, el Parlament de les Illes Balears, atenent el valor social dels bancs ètics, insta el Govern de l'Estat a donar-los el màxim suport, amb l'oferta de beneficis fiscals que repercuteixin directament damunt dels productes financers ètics.

Esperam, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, obtenir el suport unànime d'aquesta cambra parlamentària i contribuir així, d'aquesta manera, a fer que en aquestes illes nostres això que s'està denominant estalvi ètic i que fa 20 anys, quan es va constituir aquesta comunitat autònoma i quan aquest Parlament va començar a funcionar, era un dels temes dels quals encara no se'n parlava; perquè a mesura que hem anat evolucionant i hem anat avançant dins la història del nostre país i d'Europa i del planeta terra, hem anat veient la necessitat que val la pena promoure, impulsar i difondre tot el que siguin actituds i activitats de caire solidari per fer que aquest món nostre, ple de violència a l'Estat espanyol per ETA, o ple de guerres arreu del món, pugui veure qualche gest partint d'aquests grups parlamentaris que estan reunits i conformant aquest parlament, que tendeixi a lluitar en contra de tot allò negatiu i a favor de tot allò que sigui més positiu. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Buele. Para fijar la posición, ¿grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida y Ecologista, tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, deia el dramaturg Bertold Brecht, i esper citar-lo d'una manera aproximada si no exacta perquè fa molt de temps que ho vaig llegir, però deia una cosa semblant a què hi havia un delictes pitjor que el d'atracar un banc, era el delictes de fundar-lo. Bé, jo crec que els darrers anys hi ha gent que ha estat disposada a demostrar que aquella afirmació que feia Bertold Brecht no és correcta, no és justa, com a mínim no és justa pel que fa a les institucions que estan practicant aquesta cosa que avui ens du a aquesta cambra el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, les institucions que practiquen l'estalvi ètic.

Nosaltres, evidentment, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, votarà a favor d'aquesta proposició, li donarà el suport més complet i consideram que és una proposició prou interessant, que tracta de temes que

habitualment no es veuen en el Parlament i que, en canvi, són qüestions d'una gran importància i que serveixen d'alguna manera per anar combatent injustícies que hi ha arreu del món. Nosaltres pensam que a uns moments en què la cobdícia, les grans petrolieres i els seus representants a la Casa Blanca estan disposats a llançar una guerra de destrucció d'un país, que hi hagi altres institucions que practiquin estalvi ètic i solidari, que amb els recursos dipositats a les entitats financeres es financin projectes de desenvolupament és un canvi molt substancial que va en contra de la globalització neoliberal, que divideix cada vegada més els pobles entre els rics i els pobres, i va en el bon camí d'aquesta altra globalització social, d'anar a reduir les diferències, a combatre les injustícies; i a més, una cosa que té de molt positiva aquesta iniciativa, és que els ciutadans, a través del seu estalvi, de les seves aportacions que fan a entitats financeres poden també fer alguna cosa concreta, poden determinar on van destinats els seus estalvis, on es destinen els recursos, de tal manera que no només sigui l'especulació financera o sigui el negoci bancari en qüestions vinculades amb el tràfic d'armes, amb el tràfic de drogues i altres moltes qüestions indesitjables.

Per tant, nosaltres estam d'acord que les institucions han d'afavorir aquest estalvi ètic, han de promocionar-lo, han d'arribar a col·laboracions amb les institucions que practiquen aquest estalvi ètic. Per tots aquests motius, ja dic, el nostre grup votarà favorablement aquesta proposició.

Però no voldria acabar sense dir: ETA tampoc, evidentment, però que hi hagi ETA no justifica massacrar un poble.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Buele, su interés por la ética nos lleva hoy a plantear en este debate la ética del interés, y es que es una cuestión que es profundamente debatida desde hace largo tiempo y, para no evitar una previsible unanimidad, que creo que debería de haber en esta proposición no de ley, no acudiré a fuentes no controvertidas sino a fuentes que pueden ser aceptadas incluso por quien en principio no podría estar de acuerdo con esta proposición no de ley, como pueden ser los santos padres de la iglesia de los siglos III y IV después de Cristo, incluso ellos descartaban el préstamo a interés por cuanto consideraban que el dinero no producía dinero por sí mismo. Por ello, incluso la iglesia católica, que tanta influencia ha tenido en nuestra historia, se posicionó siempre y durante mucho tiempo en contra del préstamo a interés que constituye la esencia del negocio bancario. Luego, ya sabemos que luteranos y calvinistas se mostraron más proclives a amparar ideológicamente ese préstamo a interés y la iglesia católica acabó aceptando lo que no se aceptaba, con olvido de las bases éticas de su consolidada doctrina.

Y ahí, perdida la ética, se llega rápidamente al abuso, puesto que, como ya hemos dicho, en el interés no hay ética, el préstamo a interés significa que quien tiene el dinero puede vivir del esfuerzo ajeno. Y en el caso de los bancos la cuestión ética es más llamativa, ya que quien ni siquiera es propietario del dinero, sino mero depositario, vive del esfuerzo ajeno, ya que utiliza el dinero del que ya hemos dicho que es mero depositario para obtener un beneficio del trabajo de los demás. Y de ahí al exceso no hubo escalas, el interés se fue disparando sin ningún problema por parte de ninguna profesión religiosa, en principio, hasta que don Gumersindo de Azcárate tuvo el buen sentido, a mediados del siglo pasado, de intentar frenar el más que exceso, con las leyes antisura. Así pues, la actividad de préstamo a interés tiene escaso aspecto ético puesto que, como ha hemos dicho, no parece correcto enriquecerse con el esfuerzo ajeno.

Por ello, su proposición de ley, en principio, nos parece aceptable, pero la esencia de la actividad a la que se refiere nos hace ser escépticos en cuanto a su eficacia. Más allá del éxito que pueda tener la proposición, creemos que es importante que se debata el asunto y que los ciudadanos valoren cada vez más que las entidades bancarias fundamentalmente orienten su actividad complementaria y parte de los réditos del negocio bancaria a cuestiones de carácter social. De hecho es un fenómeno que empieza a producirse cada vez más; cada vez más podemos advertir como las entidades bancarias, fundamentalmente, al observar que se obtiene una mayor rentabilidad con una imagen más comprometida socialmente, más por aprecio a la cuenta de resultados muchas veces que a los ciudadanos poco favorecidos, utilizan como reclamo de imagen las actividades sociales que financian.

Por último, quisiera referirme al concepto de ética que se plantea en su proposición, ya que el concepto de ética es variable según las personas y las respectivas consciencias, hay prácticamente tantas éticas como personas; por ello, en un estado de derecho, para evitar la indeterminación que supone una genérica remisión a normas éticas, se viene considerando que para evitar términos variables a la hora de guiar sobre todo la actividad de las instituciones, éstas no deben de guiarse por la ética, sino por lo que es más importante, en un estado de derecho la ética se tiene que aplicar en cuanto que está incorporada a las leyes. Y podemos estar todos en principio de acuerdo con que la pena de muerte podemos decir que éticamente es reprobable, cada uno pondrá los límites en un punto o en otro, pero lo decisivo, lo importante, no es el concepto ético de rechazo a la pena de muerte, sino que la condena a la misma, la proscripción a la misma esté situada dentro de las leyes, incorporada a las leyes. Por esto nos gustaría que las normas que regulan aquello que, en definitiva, usted se ha referido como el ahorro ético o las funciones éticas de determinadas instituciones financieras, deberían estar más recogidas en normas legales que en cuestiones voluntaristas, tendrían que ser las normas legales las que regulasen estas cuestiones que se han planteado.

Ahora, en cualquier caso no podemos ni mucho menos que estar de acuerdo con la correcta intención que ampara su proposición no de ley y por eso votaremos a favor. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diéguez. Por el Grupo Parlamentario Popular, tiene la palabra el Sr. Rotger.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Honorable President, honorables diputats, senyores i senyors. Els arguments que a continuació exposaré davant la cambra, tenen per finalitat contestar la proposició no de llei que va presentar el Partit Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista, dia 4 d'octubre del 2002, al Parlament de les Illes Balears, a favor del finançament ètic i solidari de bancs i caixes d'estalvi, i que avui debatem aquí.

En resum, la postura del PSM-Entesa Nacionalista de Mallorca, el document és el següent: instar les administracions públiques de les Illes Balears a impulsar i promoure l'estalvi ètic entre la ciutadania il·lenca. Instar totes les administracions públiques de les Illes Balears a establir relacions més directes ampliant-hi el nivell de col·laboració amb aquelles entitats bancàries que més afavoreixen la implantació de l'estalvi ètic. Instar el Govern de l'Estat a donar-los el màxim suport amb l'oferta de beneficis fiscals que repercutixin directament damunt dels productes financers ètics.

Aquest preàmbul exposat anteriorment ha servit perquè el Grup Parlamentari del Partit Popular elaboràs un document, que seguidament els exposaré, en el qual queda reflectida una nova manera de canalitzar les inquietuds solidàries i les disponibilitats econòmiques de persones i entitats de la societat actual a favor de l'estalvi ètic; orientar, per exemple, en l'ajuda i sensibilització en temes de medi ambient, reinserció social, tercer món, ajuda a la infància, ecologia. Fent una mica de memòria històrica al voltant de l'activitat econòmica mundial, l'historiografia assenyala que avui en dia es constata una àmplia presència social de l'economia, els diaris en parlen sovint i és objecte de constant interès, però de tant que se'n parla sovint s'oblida allò que el sentit comú i la saviesa popular sap des de sempre, i ara més que mai. Per això, el Grup Parlamentari Popular vol transmetre que l'objectiu primari de tota activitat econòmica no és altre que la satisfacció de les necessitats de tots els ciutadans. És així que l'economista Oriol Alzina va redactar un estudi pioner a Espanya, titulat *La banca ètica, mucho más que dinero*, publicat a Barcelona el desembre del 2002; afirmant que els bancs ètics, presents tant als països del sud com del nord, són una realitat amb un ritme de creixement vertiginós que demostra que obtenir beneficis econòmics i realitzar una labor social són objectius no tan sols compatibles, sinó que es poden aconseguir simultàniament.

Aquesta és la nostra postura, el Grup Popular està d'acord amb la declaració pública dels 17 principis del Banc Cooperatiu Europeu, creat a Anglaterra l'any 1872. I per què hi estam d'acord? Perquè és el primer banc que va elaborar i fer pública una política ètica, de la qual el Grup Popular n'extreu les tres claus principals de les 17 que, a l'any 1996, ja es varen formalitzar amb una declaració ecològica, aquestes són les següents: Cap banc no invertirà ni donarà serveis financers a cap règim o organització que oprimeixi l'esperit humà o

desproveeixi els individus dels seus drets. Segon, no finançarà ni facilitarà de cap manera la producció o venda d'armes a un país que tengui un règim totalitari. I tercer, animarà les seves empreses i clients a adoptar una actitud proactiva envers l'impacte mediambiental de la seva activitat, invertirà en empreses i organitzacions que evitin el perjudici repetit del medi ambient. Aquest missatge atractiu, innovador i humanista que el Grup Popular vol transmetre a aquesta cambra, trenca la lògica econòmica a la qual ens han acostumat des de sempre els moviments econòmics de meitat del segle XX. Ara, l'objectiu d'una empresa no ha de ser necessàriament la recerca de beneficis per als seus accionistes, això és obvi, ens cal que aquesta empresa reconegui i respecti els diferents grups humans que fan possible el seu funcionament; es tracta, en definitiva, de tenir sentit més enllà dels beneficis.

Molts de països d'Europa, com Itàlia, Anglaterra, França i Alemanya, han estat actors principals de l'estalvi ètic, tota una filosofia humana que ha cregut en la solidaritat; pensar, com diuen els pares de l'economia ètica, en les finances com un dels instruments de canvi possibles, ha deixat de ser a dia d'avui una utopia.

El Grup Popular parteix de l'anàlisi i reflexió a Espanya de tots aquests postulats anteriors. Gràcies a la celebració del primer congrés internacional de banca ètica de Catalunya de l'any 2002, la conclusió final va ser redactada per unanimitat: treballar per la promoció d'iniciatives econòmiques que caminin cap a un nou ordre financer internacional més just. El nostre grup creu que la posada en marxa d'aquesta iniciativa d'estalvi per part d'entitats bancàries com per exemple Colònia Caixa de Pollença, amb un comitè ètic regulador format per la pròpia institució, Fundació Deixalles i Càritas Diocesana, és conseqüència lògica d'un procés de maduració social.

El Grup Popular creu que hem d'estar i volem estar dintre d'una economia de mercat, però en una economia de mercat diferent, una economia productiva. Els principis de l'economia social que avui duim a debat en aquest ple s'unifiquen en un vector comú: la transparència. Ser transparents no significa en cap cas posar les lletres més grans als nostres comptes corrents; la transparència és dir i comunicar directament al client a on aniran els seus estalvis dipositats al banc. Segons el Partit Popular l'estalvi ètic s'ha de basar, en definitiva, en dos objectius molt clars: transparència i participació.

Avui en dia hi ha moltes entitats financeres de la nostra comunitat autònoma que lluiten per tenir un gran component solidari real: les obres socials o les fundacions aposten per una nova concepció de la societat emprenedora, cultural, ecològica i compromesa amb el futur. L'estalvi ètic, sense fugir d'aquests paràmetres, va molt més enllà. La conducta de l'estalvi ètic ha d'ajudar la renovació social, per exemple, prioritzar les ajudes a persones més necessitades, les quals s'emmarquen dintre d'una línia més assistencial. El Grup Parlamentari Popular creu en aquest tipus d'inversió socialment responsable. És per això que vol impulsar i donar suport a tota iniciativa que porta com a segell l'estalvi ètic, tal i com està fent Colònia Caixa de Pollença des de l'any 2000, amb uns criteris ètics que provenen dels principis de la carta per un món solidari, i aquests crec que

és bo que quedin reflectits aquí, en el *Diari de Sessions*: Primer de tot, igualtat; satisfer de manera equilibrada els interessos respectius de tots els protagonistes, treballadors, empresaris, accionistes, interessats per les activitats de l'empresa o l'organització. Segon, ocupació; l'objectiu és crear llocs de treball estables i afavorir l'accés a persones amb dificultats econòmiques o poc qualificades a una remuneració digna. Tercer, medi ambient; afavorir accions, productes i mètodes de producció no perjudicials per al medi ambient a curt i llarg termini. Cooperació; afavorir la cooperació en lloc de la competència dintre i fora de l'organització. Sense ànim lucratiu; les iniciatives solidàries no tendran per fi l'obtenció de beneficis sense la promoció humana i social, aquests beneficis en cap cas es repartiran d'una forma particular, sinó que revertiran directament a la societat. I compromís amb l'entorn; les iniciatives solidàries estaran plenament integrades dintre de l'entorn social en què es desenvolupin.

I ja arribant a la cloenda de la meua intervenció, el Grup Popular creu que aquesta moció radica en especial importància pel fet que suposa una democratització efectiva per al bon funcionament d'una iniciativa exemplar, l'estalvi ètic. Les nostres institucions, ara més que mai, s'han de sensibilitzar en un món més just i solidari, fet que no vol dir que haguem de deixar de banda el nostre esperit competitiu i emprenedor. Aquestes línies solidàries del segle XXI que parteixen de la societat civil han de tenir el reconeixement i suport de les nostres institucions. No ens hem de quedar enrere de la solidaritat. Entre tots hem de reconèixer i donar suport a l'estalvi ètic amb la finalitat primera que trobi un profund arrelament en el context cultural, econòmic i social de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Hem de ser ambiciosos, Sr. Cecili Buele; cal mirar amunt, ben lluny, però amb seny i responsabilitat. A través d'aquesta proposició no de llei el nostre grup vol reivindicar públicament que l'objectiu de l'economia no és tan sols l'ànim de lucre, sinó la cobertura digna de les necessitats de les persones.

Per això el nostre grup donarà suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Rotger. No existen contradicciones, pero aun así, si el Sr. Buele quiere intervenir por cinco minutos tiene la palabra.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Si més no per agrair el suport rebut al text d'aquesta proposició no de llei per part del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, que ha volgut valorar molt positivament tot el que suposa que la ciutadania sàpiga, sigui conscient, cada cop més conscient d'allà on van a parar els estalvis que fa amb una entitat bancària o d'estalvis determinada.

Volem agrair també el suport del Grup Parlamentari Socialista, que ha fet una valoració pròpia de l'ètica de l'interès, que ha valorat la proposició no de llei com a acceptable, i del qual compartiríem un tant per cent molt elevat de tot quant se'ns ha dit, i sobretot pel fet que ha apuntat, que efectivament l'ètica s'ha d'incorporar dins les lleis, l'estalvi ètic, en conseqüència, ha d'entrar dins les lleis, i nosaltres considerem que aquesta és una primera passa. Una primera passa és que pugui ser tractada en seu parlamentària per tots els grups parlamentaris, com una altra passa que ajuda, que pot contribuir al fet que això avanci, és el que varem fer ja en aquest parlament quan varem tractar allò de la taxa Tobin, són passes que nosaltres considerem que ajuden a fer avançar la nostra societat cap a nivells més alts de solidaritat.

També volem agrair el suport rebut pel Grup Parlamentari Popular, que ens ha apuntat cap a una nova manera de canalitzar l'estalvi solidari, que ens ha assenyalat els principis cooperatius del segle XIX com a impulsors també d'una nova etapa en la precisió i valoració de recursos econòmics, que ens ha alludit a iniciatives molt concretes que considera que cal promoure i difondre entre nosaltres, i que ha reclamat molta més transparència i participació dels clients dels bancs.

Tot això podria fer veure que aquest grup podria, dic podria, fer veure que aquest grup parlamentari que proposa, que fa aquesta proposta d'aquesta proposició no de llei agraeix, comparteix allò que la resta de grups parlamentaris han exposat. Sí que voldria remarcar un aspecte que consider que val la pena tenir molt present: no és més que un gest petit que s'està proposant des d'aquest parlament de cara a una ciutadania que nosaltres tots volem que sigui, que elevi, que pugui, el seu nivell cultural i també el seu nivell de solidaritat i de participació cívica. És un petit detall, molt petit, en comparació a les grans necessitats que es tenen com tots nosaltres sabem enmig del nostre món. Jo només voldria fer al·lusió al fet que són iniciatives que han sorgit des de fa una vintena d'anys amb iniciatives de bancs realment implicats a fer que el concepte d'ètica pesi tant com el concepte de rendibilitat el seu interior, i jo no em vull estalviar citar el Triodos Bank que fa 23 anys que existeix, que va ser fundat a Holanda l'any 1980, que actualment ja compta amb oficines obertes al Regne Unit i a Bèlgica; o la Banca Popolare italiana, la Banca Popolare ètica que va néixer a Itàlia l'any 1990 com una primera experiència de finançament ètic a la cooperativa MAC, que era una mútua per a l'autogestió; o el cas de l'associació pel dret a la iniciativa econòmica, que es dedica a promoure crèdits solidaris al servei de la inserció de gent exclosa socialment; o, sobretot, el cas del Gramming Bank, que va ser fundat a Bangladesh pel professor d'economia Mohammad Junus: creia en la capacitat dels més pobres per retornar els préstecs i això ha fet que es convertís en una institució financera molt forta. I finalment no voldria deixar de banda el cas d'Oiko Credit, que és una societat d'àmbit mundial que va ser creada l'any 1975 pel Congrés Mundial de les Esglésies i que compta amb una seu central a Holanda, des d'on ha desplegat crèdits a centenars d'organitzacions locals del Tercer Món.

Iniciatives com aquestes n'han sortit moltes i nosaltres el que voldríem amb aquesta proposició no de llei és fer que la

ciutadania de les Illes Balears fos una miqueta més sensible respecte d'aquesta iniciativa i nosaltres poguéssim contribuir a fer que anàs en augment això que se'n diu l'estalvi ètic entre nosaltres.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, per la seva intervenció en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. Entenc, del transcurs del debat, que aquesta proposició es pot aprovar per unanimitat.

S'aprova per unanimitat la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista relativa a l'estalvi ètic? Queda aprovada per unanimitat.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei RGE núm. 3791/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, integral de joventut.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 3791, presentada pel Grup Parlamentari Popular, llei integral de la joventut. Per defensar la proposició de llei té la paraula el Sr. Francesc Fiol durant 15 minuts.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, prenc la paraula en aquest plenari per donar a conèixer i sol·licitar l'aprovació, com és natural, d'una proposta de llei a l'empara de l'article 125, presa en consideració d'un projecte de llei, de llei integral de la joventut, i naturalment em correspon fer una exposició succinta dels extrems que es plantegen en aquesta proposta de llei i intentaré anar títol per títol explicant quines són les característiques i potser quines són les innovacions respecte a allò que ja s'està fent que planteja aquesta llei.

Voldria dir, en primer lloc, que consta aquesta llei de cinc títols, el primer de disposicions generals, el següent de competències, el següent del que han de ser els plans de joventut, el següent de les polítiques de promoció i integració de la joventut, i el següent de finançament d'aquestes polítiques. Naturalment el text consta en primer lloc d'una exposició de motius on s'invoca, com no pot ser d'altra manera, l'article 10.3 de l'Estatut d'Autonomia per derivació de l'article 48 de la Constitució espanyola, que obliga els poders públics a promoure polítiques per al desenvolupament de la joventut, polítiques socials, polítiques econòmiques, polítiques culturals, i a més aquesta és una competència traspasa en virtut del Reial Decret 4101/82, de 29 de desembre, pel qual les competències plenes corresponen, per tant, al Govern d'aquesta comunitat, i també la legislació sobre aquesta competència correspon per tant a aquesta cambra.

Jo voldria, fent una visió un poquet ràpida del text, perquè crec que vostès han tengut temps suficient per poder-ho

considerar, però sí m'agradaria destacar algunes qüestions que em pareixen fonamentals en el conjunt del text. Destacaria en primer lloc els principis rectors que es pretenen que dirigeixin tota aquesta normativa. El principi d'universalitat: dirigir les polítiques de joventut a tots els joves de les Illes sense distinció alguna per raons de sexe, ideologia, raça, creença, opció sexual i opinió. Solidaritat, coordinació entre totes les administracions, planificació a través de la valoració dels plans de joventut, descentralització, participació, avaluació i control. Aquests són els principis rectors que es plantegen en aquesta llei i que pretenen dirigir aquesta llei. El capítol primer del títol segon organitza quines són les competències i determina a cada una de les administracions què pot fer i què no pot fer.

Jo crec que aquesta és una qüestió important perquè, amb el risc de ser una comunitat massa "ordenancista" la veritat és que és necessari saber què pot fer el Govern de les Illes Balears, què poden fer els consells insulars, què poden fer els parlaments, els ajuntaments, volia dir, perquè aquestes són institucions que tenen competències concretes en determinades matèries i és molt important que s'intenti delimitar-les. Potser el text sigui millorable en aquest aspecte, potser en període d'esmenes es poguessin introduir modificacions que el perfeccionin, i jo estic ben segur que es podran aportar criteris i aportar idees que facin millor, que desenvolupin millor aquest text. Parla, com he dit abans, per tant, de les competències als tres nivells del que és el Govern balear, del que són els consells insulars, del que són els ajuntaments.

Es parla també en el capítol segon de la comissió interdepartamental de la joventut, determinant quines són les seves funcions, per un costat, i també determinant quina és la seva composició i de quina manera ha de funcionar, i es determina en el títol tercer el que han de ser els plans de joventut, que és un poc l'instrument que ve a determinar quins són els criteris en cada una de les àrees on hi ha un interès preferencial per part dels poders públics per dirigir unes polítiques concretes cap a la joventut. Els plans de joventut determinen, tant en el que és formació i ocupació, com habitatge, com educació per a la salut, com alternatives d'oci i integració social, com participació, voluntariat, associacionisme i cooperació, quines han de ser les mesures, quines han de ser les decisions i quines han de ser les polítiques i els finançaments perquè es duguin endavant aquests projectes.

Qualque cosa ja s'ha fet, i bon exemple d'això és el Pla Jove, que podria merèixer una anàlisi, encara que avui no és el moment processal on correspongui fer una anàlisi detallada, però ja és un embrió del que haurien de ser aquests plans concrets àrea per àrea, activitat per activitat, i que crec que queden de qualque manera definits i determinats en aquesta llei. Es promouen també les polítiques de promoció i integració per a la joventut, tant en temes d'orientació professional com de formació, com en temes d'impuls a l'activitat laboral dels joves o l'impuls de l'ocupació jove a l'àmbit rural. Aquesta és una qüestió molt important perquè creim sense cap dubte -i m'hi vull aturar un moment- que s'ha de fer un esforç cert per part dels poders públics de potenciar l'ocupació a l'àmbit rural. La ruralia de les Illes de Mallorca, d'Eivissa, de Formentera i de

Menorca necessita, especialment la seva joventut, un suport dels poders públics que facin que se sentin amb suport, que sentin que de qualque manera es potencien aquestes feines del camp, aquestes feines rurals i aquestes feines de la pagesia que configuren una part, si no econòmicament tan important, sí per descomptat socialment i per descomptat formen una part fonamental de la idiosincràsia i la forma de ser dels ciutadans de les Illes Balears, i per tant han de tenir el suport dels poders públics d'una forma important; com l'han de tenir dins el marc de les organitzacions empresarials i sindicals per poder tenir una inserció respectada dins el món laboral.

Es parla també d'una sèrie de mesures a les quals ara no entraré per no excedir-me del que seria el temps que crec que pertoca dedicar a aquesta exposició inicial. També hi ha una capítol dedicat a l'habitatge; s'ha de dir que efectivament s'han fet polítiques de suport a l'habitatge per als joves però s'ha de potenciar, i s'ha d'impulsar i s'ha de normativitzar tota aquesta qüestió, especialment habitatges protegits i el seu accés per a gent menor de 35 anys.

Es parla també de tota la problemàtica dels habitatges per als estudiants desplaçats, on es coneix l'existència d'una residència, però tal volta és insuficient i s'haurien de cercar polítiques de lloguers a uns preus més raonables que permetin als ciutadans, als joves que vénen a estudiar a l'illa de Mallorca tinguin un accés suficient i amb comoditat perquè l'estudi es pugui produir en uns termes raonables.

Polítiques d'educació per a la salut també és una qüestió que creim fonamental respecte a les polítiques de consum responsable; la prevenció de malalties i consum de drogues, alternatives d'oci nocturn saludable són qüestions que també volem destacar, així com la prevenció de malalties. I per no deixar de banda també les alternatives d'oci i temps lliure, la promoció sociocultural per a joves i l'impuls del conjunt d'activitats culturals, recreatives i esportives que es puguin dedicar perquè aquest temps de lleure, aquest temps d'oci tenguin vertaderament un ús adequat a la projecció integral i al desenvolupament integral dels joves. Es parla, per tant, d'una sèrie, a l'article 40, d'actuacions específiques per al temps d'oci i temps lliure, impuls d'activitats culturals, promoció de la vinculació del temps lliure dels joves a la pràctica de l'esport, foment dels intercanvis juvenils tant internacionals, i aquest és un dels dèficits que creim que s'ha d'impulsar i s'ha de potenciar. Creim que és molt important que els joves de les Illes Balears tinguin la possibilitat de sortir, de relacionar-se amb altres cultures, amb gent que viu a altres indrets i que naturalment aquesta relació sempre aporta una amplitud de mires que és necessària en un món com el d'avui, a més, per al desenvolupament de la persona.

Es parla també a un capítol específic de l'exclusió i la integració social, del voluntariat i la cooperació, qüestió absolutament fonamental dins el que és l'organització del món juvenil i que ve relatada a l'article 42, on s'explica quines serien les mesures més importants que podrien impulsar-se. Afavorir i promoure la igualtat entre sexes en tots els àmbits, evitar qualsevol tipus de discriminació, evitar actituds racistes o xenòfobes, sensibilitzar la societat sobre la situació de

marginació, lluitar contra l'exclusió social, donar suport a la integració laboral dels més desfavorits són només algunes de les qüestions que es plantegen en aquest capítol. Llavors parlem dels objectius i les mesures específiques en matèria de voluntariat i cooperació, on es despleguen tota una sèrie de criteris en aquesta llei que vendran a donar suport perquè aquestes polítiques es converteixin en fets i en mesures efectives que permetin vertaderament aquesta activitat, així com les polítiques dedicades a la promoció de l'associacionisme i la participació juvenil.

Hi ha un capítol també d'ajudes i subvencions autonòmiques i un capítol d'ajudes dins un fons denominat de finançament juvenil, que és una de les novetats que es plantegen en aquesta llei i en el qual es veu amb tota claredat la necessitat d'establir aquest fons i la necessitat de primar aquells municipis que més percentatge destinen a ajudar la joventut. Jo crec que la idea d'aquest fons és lligar proporcionalment la finançació o la subvenció als ajuntaments en relació a la quantitat que ells dediquen al tema de joventut.

Aquesta naturalment és una llei que hem relatat d'una forma genèrica i sense entrar en detall, amb independència que en un segon torn hi puguem entrar, i naturalment, com tota obra humana, i aquesta ho és perquè és fruit no només de l'esforç d'alguns parlamentaris, sinó també d'alguns joves que han volgut impulsar aquest projecte i han volgut que el Partit Popular dugués a aquest plenari, a aquest parlament una llei que regulàs el tractament integral de la joventut, hem de dir, per tant, que és millorable, com ho és tot en aquesta vida i com tota obra humana i sotmesa, per tant, a les millores que els diputats puguin introduir, puguin plantejar. Es podrà dir sense equivocar-se que moltes coses que es recullen en aquesta llei ja es fan, es podrà dir que existeix un pla jove, alguns dels objectius del qual -no tots, per cert, consellera- es compleixen, però també s'ha de reconèixer la bondat i el que pugui tenir de positiu el fet de normativitzar, regular i aclarir tots els temes competencials, tots els temes dels principis que han d'impulsar les accions que el Govern ha de dur a terme per impulsar la joventut.

Jo crec que també a més és un bon moment, aquest, per a una petita reflexió respecte a la nostra joventut i el suport que mereix per part dels parlamentaris, a través d'aquesta llei o a través d'altres iniciatives que el mateix govern pugui haver duit a terme, o que futurs governs puguin dur a terme. Jo crec que ens trobam a un moment en el qual probablement mai no hi havia hagut a les Illes Balears tants de joves; hi ha aproximadament 130.000 o 140.000 persones joves a les Illes Balears i mai no havien tengut aquestes persones joves la capacitat de comunicació, la capacitat de circulació, la potència que tenen en aquest moment: la formació, els estudis, els coneixements, poder vehicular la seva informació i poder estar dins el món. Tradicionalment les Illes Balears històricament havien estat un lloc aïllat, un lloc on a vegades existien moltíssimes dificultats per tenir una formació superior i a vegades ni tan sols mitjana, on fins fa 50 anys les taxes d'analfabetisme eren certament elevades, però avui ens trobam a les Illes Balears amb el fet que el millor actiu que tenen les Illes Balears és la joventut, una joventut preparada, capaç, amb

una gran formació, que és, crec jo, la millor esperança de futur que tenen les Illes Balears, el millor actiu que tenen perquè aquesta sigui una terra on vertaderament existeixi el progrés i on vertaderament existeixin uns estàndards de qualitat de vida, i no em refereixo només, naturalment, a qüestions econòmiques, sinó també a qüestions socials, a qüestions intel·lectuals, i perquè no dir-ho, també?, a qüestions morals, el nivell de convivència de la nostra societat, de la nostra joventut, que és contraposable a molts de grups de joves d'altres bandes del món i d'altres bandes també del territori d'Espanya en el seu conjunt fan que tot això sigui un cúmul d'esperances.

Naturalment aquesta llei no té altra pretensió que la d'intentar canalitzar algunes d'aquestes esperances, intentar posar els límits pels quals han de transcórrer els objectius que s'aniran assenyalant, i té la pretensió modesta, al mateix temps, de dur a aquest parlament la necessitat de legislar d'una forma integral sobre les necessitats de la joventut. Nosaltres creim que encara que s'han fet coses importants, no volem deixar de dir-ho, a través del Pla Jove, també s'han comès errors i també s'han fet coses desencertades. Em refereixo -i no ho vull deixar de dir- a alguna pàgina web en temes de tractament de drogues, per recordar-me'n d'una cosa concreta i que va ser motiu de polèmica en aquest parlament, o la famosa llei de drogues que tan directament afecta la joventut i que arriba en aquest parlament en un moment processal en què la seva aprovació és pràcticament impossible davant el poc nombre de sessions que queden per celebrar durant aquesta legislatura en aquesta cambra. Per tant, en definitiva, és una norma que, tot i que havia estat promesa des del principi de la legislatura no ha arribat dins els terminis prevists.

Per tot això és pel que demanam des del Grup Parlamentari Popular la presa en consideració per part dels senyors diputats i les senyores diputades d'aquesta llei integral de la joventut.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Hi ha qualche grup que vol intervenir a favor d'aquesta proposició? I qualche grup que vulgui intervenir en contra? En nom d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula el Sr. Portella per un temps de 15 minuts.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Molt bon dia, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Escoltava les paraules finals del ponent del Grup Popular, el Sr. Fiol, d'elogi a la joventut, i a mesura que escoltava aquestes paraules d'elogi al nivell de formació, d'educació, de preparació, estava cada vegada més content perquè contradeia cada vegada més el seu company de parlament, de grup parlamentari, que seu rera ell, el Sr. Jaén Palacios, quan parla dels problemes educatius, formatius i de tot tipus de la joventut. Per tant, després d'escoltar aquestes paraules d'elogi del Sr. Fiol, supòs

que no feia falta aplicar reformes a la legislació educativa dels nostres països, no feia falta aplicar-les perquè ja funciona prou bé. Supòs que no s'aplicarà a les Illes Balears la Llei del "botellón" que va posar en marxa en Partit Popular. Supòs que serà així perquè després d'escoltar les paraules d'elogi, aquest elogi enorme que fa el Sr. Fiol a la joventut, crec que deu ser aquesta la conclusió a què arribam.

Ens hem de demanar primer de tot quan arriba una proposició de llei de joventut en aquest parlament; arriba quan fa falta més i mig per tancar la legislatura, tots som conscients d'açò, tots en som conscients. El Grup Popular podia presentar aquesta proposta abans o més tard; l'ha presentada quan ha volgut tot sabent com funciona aquest parlament. Per tant també sap que es presenta aquesta proposta, proposició de llei, perquè entren en tramitació parlamentària importants i transcendents projectes de llei. També ens hem de demanar de la mateixa manera per què no va presentar aquesta proposició el Partit Popular a l'inici de l'actual legislatura, tal vegada perquè haurien estat massa evidents els incompliments anteriors. Si la darrera legislatura de govern popular, del 95 al 99, el Partit Popular va ser incapaç de complir amb una moció aprovada per unanimitat en aquest parlament, la vam aprovar tots crec que era el 96, inicis del 97, en matèria de política juvenil, com podia presentar un projecte de llei acabada d'incomplir una altra cosa que s'havia aprovat en aquest parlament?

Quin era aquest incompliment? Era un incompliment molt clar: la presentació d'un pla estratègic de la joventut. Va sortir aquest pla després d'una interpel·lació que es va fer en aquest parlament a l'anterior consellera responsable per mi mateix com a diputat de l'oposició, i de resultes d'açò es va aprovar per unanimitat de tots els grups, crec que era per unanimitat, crec que el Partit Popular hi votà a favor, la creació d'aquest pla estratègic de la joventut. Van passar dos anys des de llavors sense que aquest acord del Parlament es complís a final de legislatura. Naturalment en els darrers temps de legislatura passada la Direcció de Joventut tenia altres problemes o altres preocupacions més de caràcter ultramarí que no pas preparar un pla integral de joventut.

L'elaboració, posada en marxa i seguiment d'un pla jove ha estat, i ho ha recordat diverses vegades el Sr. Fiol, jo crec que li agraesc que tengui aquesta consideració, perquè la posada en marxa d'aquest pla jove 99-2003 ha estat un dels principals èxits de l'actual govern en matèria de política juvenil. Èxit perquè ha estat la primera vegada que aquesta comunitat en disposa d'un, la primera vegada que en disposa d'un. Èxit perquè ha estat un exemple de participació interdepartamental a l'hora de la seva elaboració. Èxit perquè ha estat modèlic quant a participació social i suport. He de recordar que quan es va elaborar el Pla Jove es va comptar en tot moment amb el Partit Popular, amb el grup parlamentari del Partit Popular, i amb Noves Generacions, amb l'organització de Noves Generacions també, com totes les altres, en totes les fases d'elaboració, en totes les fases; en totes les fases, no en fase final, hi va haver aquest procés de participació, d'escoltar, i tal vegada per açò ens ha donat els bons resultats que ha donat l'aprovació del Pla Jove.

Ben al contrari aquesta proposició de llei de Partit Popular és un exemple de manca d'interès d'aquest partit per promoure la participació dels agents socials, de les institucions implicades, com per exemple del Consell de la Joventut. Què hi ha darrera aquesta proposició? Només hi ha una llei, un precedent, que jo conegui, que és el de Castella-Lleó, que té aproximadament mig any de vigència, que és la primera llei a l'Estat espanyol, que sàpiga i em disculparé si no és així, de caràcter autònom que es fa en matèria de joventut. Amb aquesta proposició que ens presenta posa de manifest que no creu, no acaba de creure en els òrgans de participació social legalment establerts, sense equivocar-nos podem afirmar que mitjançant aquesta iniciativa es podria estar incomplint la Llei del consell de la joventut del 85, una llei aprovada pel Partit Popular, o proposada en aquell moment i que estableix que la finalitat primordial del consell joventut és la de propiciar la participació de la joventut en el desenvolupament social, polític, econòmic i cultural de la comunitat autònoma de les Illes Balears. O a l'article 2 allà on s'estableix que les funcions del consell de la joventut són participar en les qüestions relacionades amb la problemàtica i els interessos juvenils.

Tot i açò, en l'elaboració d'aquesta proposició de llei, que no és una proposició no de llei, seria una cosa molt diferent que parléssim d'una proposició no de llei, estam parlant d'un text tancat, una proposició de llei i en cap moment s'ha cridat a la participació d'aquest consell i la proposició, atès que afecta qüestions directament relacionades amb les competències, la problemàtica i els interessos juvenils hauria d'haver comptat amb aquesta participació, creim nosaltres. La proposició, atès que també afecta competències i actuacions dels ajuntaments i dels consells insulars hauria d'haver estat travada amb aquestes institucions prèviament. Jo l'experiència que tenc d'aquests 4 anys com a conseller de Cultura, Joventut i Esports, estic molt content del comportament del Govern en aquest sentit perquè aquelles lleis o projectes de llei que han arribat al Parlament abans de ser aprovats pel Consell de Govern, han estat abans debatuts, parlats, discutits amb els consells insulars i ajuntaments, alguns ajuntaments que jo conec, no sé si tots perquè són molts a Balears, però des dels consells insulars hi hem pogut aportar bones idees.

Per altra part, la proposició també reflecteix una declaració de bones intencions polítiques en determinades matèries, és així, també ho hem d'admetre, formació, ocupació, habitatge allà on s'han fet importants actuacions durant aquests 4 anys a oci, temps lliure i deixa de costat altres continguts com una llei integral de joventut hauria de tenir en compte, com el funcionament, la gestió de la xarxa global d'informadors juvenils i de punts d'informació juvenil, oficines d'informació de la joventut, la titularitat, gestió i reglamentació de les instal·lacions juvenils, o activitats juvenils a la natura, la participació juvenil, en particular el paper dels consells de joventut de cada illa o del conjunt de les Illes Balears, la formació per a activitats de lleure, presència de joventut en actuacions culturals, esportives, ambientals, de solidaritat, etcètera. Vostè em podrà dir que açò són coses pròpies de la tramitació parlamentària, que els grups parlamentaris poden presentar com esmenes particulars en aquest projecte de llei, només és un exemple de les coses, una valoració que es pot fer

per damunt d'aquestes coses, perquè creim que prèviament a açò, aquesta proposició de llei ja pateix aquesta mancança anterior, prèvia de participació social de la joventut i les institucions implicades.

I ens dirà a la resposta, no pensa l'actual Govern, l'actual majoria de progrés fer una llei integral de joventut? Serà la pregunta que raonablement vostè em podrà fer a la seva intervenció i vostè sap que sí, que l'actual Govern pensa que és necessària una llei integral de joventut i tendran l'atenció de dir que pensem que d'ençà que el PP ha presentat aquesta proposició de llei, com a temptació i els haurem de dir que no, que no és així i que a les proves ens hem de remetre, perquè si coneix el Pla jove de les Illes Balears podrà concordar amb aquest intervingent que en el propi Pla jove de les Illes Balears s'estableix que serà convenient l'elaboració d'una llei jove, aquest és el nom que li donen, en la participació de tots els agents socials. Quin ha de ser un bon calendari per arribar a un bon final? Lògicament un bon calendari quan en el Pla integral de joventut, el Pla jove, es parla d'aquesta necessitat no ha de ser presentar una proposició de llei al Parlament, ha de ser un calendari travat amb els interlocutors juvenils i socials, en la majoria, no només en una part, en la majoria, juvenils, socials i institucionals, i açò és un calendari que el Partit Popular per presentar una iniciativa s'ha botat, s'ho ha botat per poder presentar aquesta iniciativa.

En primer lloc és necessari fer un seguiment i valoració conjunta del Pla jove, del funcionament i resultats el Pla jove. El Pla jove és com una llei a la pràctica, és com una llei integral de joventut, és com a la pràctica. És absolutament necessari analitzar i valorar el funcionament pràctic d'aquest pla, perquè en tot cas disposaríem de les coordenades positives, negatives de correcció, rectificació o d'impuls necessàries per saber allà on ha d'incidir aquest projecte de llei, almanco nosaltres ho creim així, per açò els plans poden ajudar. En segon lloc perquè després de tractar la qüestió amb els agents socials o juvenils des del Govern s'ha tractat aquesta possibilitat d'una llei integral de joventut. S'ha acordat i vostè ho sap, la celebració del I Congrés de Política Juvenil de les Illes Balears, el primer congrés, vol dir que no n'hi ha hagut cap abans, durant els 16 anys de Govern del Partit Popular, que poc es va interessar en promoure un congrés de participació en polítiques juvenils i que es farà aquesta primavera amb el suport del Govern.

Entre els àmbits de debat d'aquest congrés, que n'hi ha molts, i ja circulen documents en aquest sentit, hi ha un àmbit que serà per tractar la futura llei de joventut de les Illes Balears, la tractaran els joves en el seu congrés de política juvenils, allà on discutiran, debateran i no haurem de venir al Parlament després amb allò que hagin debatut, rallar, a discutir amb els grups parlamentaris. Açò és un procediment correcte, avaluació, seguiment, avaluació, reflexió sobre el comportament del Pla jove com ha funcionat, bé o malament. Celebració del congrés de polítiques juvenils, en aquest congrés els joves mateixos organitzats discutiran en un àmbit concret aquesta llei de joventut de les Illes Balears i açò seran calendaris a seguir per fer endavant en aquesta actuació.

I una altra qüestió que en la proposta no es planteja i jo crec que també seria important tenir en compte i per açò també seria convenient que no tirés endavant i per açò votarem en contra. Hi ha tota la qüestió de la transferència de competències en polítiques juvenils en els consells insulars de les Illes, cada consell insular. Jo crec que aquest plantejament també ha de ser present en la discussió, que no hi són en aquests moments, que és impossible que hi siguin en aquests moments i també és impossible que en aquests moments quan manquen 5 sessions per acabar aquesta legislatura, ni tan sols es pugui formar una ponència que seria una bona idea per a la propera legislatura, formar una ponència de participació i d'avanç en aquest mateix projecte.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Portella. Té la paraula en nom del PSM-Entesa Nacionalista la Sra. Vadell per un temps de 15 minuts.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, jo crec que aquesta llei que vostès presenten avui arriba una mica tard, la veritat és que va ser presentada segons la proposició que tenc aquí dia 28 d'octubre, però crec que som conscients que en el termini que ens queda de període parlamentari és impossible que pugui tramitar-se fins al final. Vostè ha esmentat que la llei de drogues s'ha presentat a final de legislatura i no hi haurà temps de tramitar-se, jo crec que aquesta també està en les mateixes condicions, arriba una mica tard.

No és una llei que no sigui bona, crec que la intenció és bona, no voldria pensar que el Sr. Fiol en la serietat demostrada com a diputat d'aquesta cambra hagi volgut aprofitar una circumstància de final de legislatura per quedar bé davant els joves i poder bravejar durant la campanya electoral dient que han fet alguna cosa per a ells, sinó que realment va carregat de bones intencions, però el que veim també és que aquesta llei, a més d'arribar tard, no tenim notícies que hagi tengut una participació dels joves en la seva redacció. Per tant, en principi creim que té un greu defecte i és la falta de consens entre els sectors juvenils. Jo voldria bravejar una mica i dir que a part del Pla jove del Govern, també hi ha el Pla jove del Consell de Mallorca, el qual ja té unes competències, les va aplicant i fa una política juvenil molt intensa i el Pla jove del Consell també ja està aprovat des de la meitat de l'any 2000. Per tant, polítiques juvenils sí que se'n fan.

He volgut entrar en el contingut d'aquesta llei i la veritat és que Sr. Fiol he trobat alguns dubtes i m'agradaria que vostè m' aclarís perquè, si no vaig equivocada, he trobat algunes contradiccions i m'agradaria comentar-les des d'aquesta tribuna. Per exemple, començant l'articulat en el títol primer allà on hi ha disposicions generals, que l'àmbit d'aplicació fa referència als destinataris, evidentment són els joves, no pot ser d'altra manera i diu que seran els destinataris, els joves d'edats compreses entre 14 i 35 anys residents a les Balears. No obstant, quan anava llegint i avançant en el desenvolupament de la llei, vaig veure que l'edat dels beneficiaris anava variant

segons no sé quins criteris. Per tant, m'agradaria que aclarís això i li posaré un exemple. A l'article 24, allà on diu altres mesures autonòmiques complementàries per fomentar la inserció laboral dels joves en el seu apartat C diu que redueix el suport econòmic en la contractació en diferents modalitats de feina a joves menors de 30. Per tant, m'agradaria saber per quin motiu en alguns casos es refereix a joves de 30 anys i l'altre de 35. I més endavant a l'article 28 torna contemplar ajudes per accés a l'habitatge a joves de fins a 35. Si l'àmbit d'aplicació, que ja és general, a l'article 2 diu que han de ser joves fins a 35 anys, no entenc per què en unes prestacions s'ha de tenir 30 anys i a altres 35. Per tant, m'agradaria m'ho aclarís.

Un altre aspecte que no queda prou clar i crec que s'hauria pogut aclarir una mica més, és la situació dels joves immigrants, possiblement sigui un dels col·lectius més problemàtics i que tinguin unes necessitats específiques més concretes i que s'hauria de fixar molt bé l'atenció de cara a aquest col·lectiu de joves i no queda prou clar dins aquesta llei. Quant a les competències, aquesta llei pràcticament atribueix les mateixes competències a totes les administracions, no queda prou clar el principi de subsidiarietat. Entenem que les polítiques juvenils no s'han de trepitjar unes amb les altres. Sembla que tothom pot tenir de tot, tothom pot fer de tot, Govern, consells, ajuntaments, tothom pot fer de tot. En canvi atribueix als ajuntaments que, com que poden fer de tot, tal vegada hauran de desenvolupar unes competències que alguns dels ajuntaments, sobretot els petits, no tendran capacitat, ja sigui per manca de personal o capacitat de gestió o fins i tot per qüestions econòmiques. En el repartiment de competències reparteix feina i marca unes línies a seguir, per altra banda lleva autonomia als ajuntaments perquè apliquin unes polítiques juvenils adequades a les seves característiques. No tots els ajuntaments tenen una mateixa problemàtica i tampoc no han de fer les mateixes coses.

Un altre tema que m'agradaria comentar és que parla reiteradament dels plans de joventut autonòmic, tan els consells com els ajuntaments han d'impulsar actuacions que es realitzin dins el marc dels plans de joventut. La pregunta que li faig és quants de plans hi ha d'haver? Parla de plans sempre en plural. Diu que hi ha d'haver molts de plans, però no diu quin nombre de plans, ni qui els ha d'impulsar, ni quins continguts han de tenir. En el capítol 2, també a l'article 8 fa menció, o diu que s'ha de crear la comissió interdepartamental de joventut. Jo crec que el punt C s'hauria d'aclarir, és de molt difícil aplicació. A l'article 9, allà on parla de la composició de la comissió interdepartamental, jo li volia comentar que la composició d'aquesta comissió interdepartamental està descompensada. Per exemple si es creés ara, en aquest Govern, correspondrien 14 representats del Govern, ja que diu que hi ha d'haver un representant de cada conselleria, 3 representants dels consells, un de cadascun d'ells i 3 representants de tots els municipis de Balears. O sigui, es suposa que cada consell voldrà tenir un representant dels seus municipis, per tant, serà un representant de cada una de les illes, a Mallorca per exemple per a 52 municipis només hi haurà un representant. I després el representant dels destinataris, dels joves destinataris, només ni posa un, un jove en aquesta comissió interdepartamental. Jo no voldria pensar que utilitzi els joves com a element decoratiu,

però crec que és necessari que es revisi totalment la composició d'aquesta comissió perquè els joves no hi estan representats, només que en un sol jove. I també els ajuntaments crec que, ja que són les administracions que estan més a prop, que han de fer una política de proximitat cap als joves, hi haurien de tenir més a dir en aquestes comissions.

El títol 3, allà on parla dels plans de joventut, aquí torna a parlar de plans en plural, no diu quants n'han de fer, el Govern en té un, el consell també en té un, però els altres a què es refereix? En els consells, als ajuntaments, quants de plans hi ha d'haver? Ja tornam a formular la mateixa pregunta. I després a l'article 12 quan parla, quan fa la norma sobre l'elaboració dels plans de joventut, aquí jo crec que complica molt la cosa. O sigui, primer s'ha de constituir una comissió d'elaboració del pla, aquesta comissió ha de seguir les directrius, o criteris marcats per la comissió interdepartamental, la comissió ha d'aprovar el projecte inicial, després s'ha d'eleva a la conselleria competent en matèria de joventut per a la seva posterior remissió en el Consell de Govern per a la seva aprovació inicial, després s'ha de remetre al Parlament perquè aquest aprovi les modificacions oportunes i després ho tornarà al Consell de Govern per a la seva aprovació definitiva. En principi crec que es creen moltes comissions i l'itinerari és una mica llarg, no sé si burocratitzam una mica massa. No sé si allò que feim és burocratitzar molt i donar poca participació. Una altra de les preguntes de l'apartat 4 d'aquest mateix article 12, m'agradaria saber per quin motiu l'organització i funcionament s'han de regular per decret i per què en aquestes comissions..., o sigui s'han d'organitzar per decret, però la llei obliga que hi hagi almanco dos representants del consell de joventut. O sigui que la llei marca allò que ha de dir un decret després.

Un altre, a l'article 13, aquí parla en singular, el Pla de joventut s'aprovarà per decret i després diu que s'ha de revisar pel Parlament. Des de quant un decret és revisat pels grups parlamentaris, tampoc no em queda molt clar això, la veritat és que m'agradaria que m'ho aclarís. I un altre cosa que no queda clara, aquí diu que s'aprovarà per decret, però a l'article 8.C diu que qui aprovava el pla era el Consell de Govern. Per tant, tampoc no queda clar en aquest sentit. Després una altra pregunta que tenc per fer-li és a l'article 14, vigència del pla com és que posa 3 anys i no 4 o 5, a veure si creu que en 3 anys hi haurà temps suficient perquè aquest pla hagi tengut una mica de fruit, que s'hagin pogut desenvolupar les polítiques i les prestacions que aquest pla manté. I després es crea una altra comissió per a l'avaluació d'aquests plans de joventut. Aquesta comissió es crea i haurà de remetre a la comissió interdepartamental, que a la vegada l'haurà de remetre a la conselleria competent, que a la vegada la remetrà al Consell de Govern, que remetrà al Parlament en un termini no superior a 3 mesos. Jo crec Sr. Fiol que en 3 mesos no hi ha temps de remetre tantes coses i de fer tantes revisions.

Ja passant a temes concrets de política de promoció i integració de la joventut, evidentment són coses que són molt necessàries, el capítol 2, 3, 4, 5 i 6 parlen d'habitatge, educació per a la salut, alternatives d'oci i temps lliure, d'exclusió de la integració social, voluntariat, cooperació, promoció de l'associacionismes, s'hi podrien afegir altres coses que no

estan mencionades, supòs que és una llei oberta, activitats de lleure, noves tecnologies, activitats culturals, esports, xarxa d'albergs i totes aquestes altres activitats que tenen els joves. Per tant, crec que es podria haver estès molt més i es podria haver concretat molt més aquestes activitats. El títol del finançament ens proposa la creació d'un fons de finançament juvenil, jo no sé si la llei de pressuposts té possibilitats de crear un fons, en tot cas crec que s'hauria de dotar d'una personalitat jurídica pròpia, perquè si no ens limitam que hi hagi una partida pressupostària concreta i poca cosa més i en tot cas no sé si seria possible que els ingressos procedents d'altres institucions i altres fons es poguessin incloure dins aquest fons. Això tampoc no ho tenc gens clar. Després un altre article, el 51, allà on parla de les subvencions a les corporacions locals, parla d'una altra font de finançament, es crea un fons, després es creen unes convocatòries de subvencions, crec que tampoc no està molt clar.

Bé tal i com deia al principi de la meva intervenció, aquesta llei jo crec que està redactada una mica precipitadament, crec que va ser presentada després de l'aprovació de la llei de Castella- Lleó que va ser aprovada el juliol i aquesta proposició ha estat presentada el mes d'octubre, tal vegada té algunes similituds, però s'ha d'adaptar evidentment a la burocratització o a l'Administració de les Illes Balears, en els sistemes de Govern de les Illes Balears, però crec que si s'hagués fet una segona lectura o s'haguessin plantejat (...) del mateix, tal vegada haguessin intentat fer una mica més de... posar-li uns quants elements pràctics perquè això fos possible i no que no s'hagin creat tants d'elements de confusió dins aquesta llei. Jo crec que el defecte més gros que té Sr. Fiol és la manca de participació dels sectors juvenils, crec que és una llei que ha de tenir uns destinataris, els joves, i allò que s'ha de fer és donar-los participació, s'ha d'obrir un gran debat allà on la participació i la implicació dels usuaris, dels joves, ha de ser total, s'hi han de sentir implicats, s'han de sentir còmplices d'aquesta llei perquè sinó difícilment els joves l'acceptaran. M'agradaria que ens pogués aclarir tots aquests temes. De totes maneres ja ha anunciat el portaveu d'Esquerra Unida que m'ha precedit, que des del Govern hi ha la intenció de convocar aquest congrés i supòs que allà es faran les passes necessàries perquè aquesta llei sigui possible, sobretot en gran consens i en gran debat dels joves.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Hernanz en nom del Grup Socialista té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar Sr. Fiol decirle que nos parece positivo el espíritu con el que presentan esta proposición y que compartimos totalmente la necesidad de

normativizar todo lo que son las acciones, el conjunto de acciones dirigidas a los jóvenes. Hemos leído con atención su propuesta de ley y no entraré a comentar en detalle el fondo porque creo que la portavoz que me ha precedido en el uso de la palabra lo ha hecho de forma muy exhaustiva y esperamos también sus explicaciones sobre algunos puntos concretos que compartimos las dudas que le genera a la portavoz del PSM. Pero sobretodo sí que creemos muy importante y le pedimos que lo reflexione el Partido Popular, la necesidad o lo positivo que sería la real participación de los jóvenes y de los órganos que están legalmente establecidos para la participación de los jóvenes, en este caso el Consell de la Joventut, en todo el proceso de elaboración de esta ley, en la línea con la creo que este Govern ya ha abierto con la elaboración del Pla jove, allí dónde sí que estuvieron participando, no sólo este Consell de la Joventut, sino todo tipo de instituciones, incluso todos los partidos políticos. Creemos que eso enriqueció en su momento el Pla jove y que también puede enriquecer y favorecer lo que sería esta ley integral de la juventud.

Le hablaba de cuestiones de fondo, pero sí que hay algunas especialmente llamativas que no aparecen reguladas con una red de centros de información juvenil, o las instalaciones juveniles o las actividades culturales, medioambientales, determinados servicios sociales dirigidos expresamente a los jóvenes. En cualquier caso, le repito, que si bien eso podría discutirse y hablarse en el ámbito parlamentario en una ponencia, creo que hay dos elementos fundamentales que han sido ya mencionados anteriormente y que espero que el Partido Popular tenga en cuenta, uno que nos queda únicamente mes y medio de legislatura y otro este próximo y primer congreso de políticas juveniles que se celebrará aquí en las Islas Baleares. Desde el Grupo Parlamentario Socialista consideramos que sería muy positivo permitir la participación de los jóvenes a través del Consell de la Joventut y permitir que ese congreso de políticas juveniles pues también fuera uno de los puntos a tratar y de esa manera conseguiríamos o permitiríamos la implicación de las asociaciones juveniles desde el principio que como hemos podido comprobar, repito con la redacción y puesta en marcha del Pla jove por parte del Govern, es positivo y cuando se les invita a participar lo hacen de una forma muy activa.

Por tanto, lo único que pretendemos solicitando al PP que reconsidere su postura y que esta proposición de ley integral de la juventud sea, antes de ser traída aquí al Parlamento, debidamente consultada y se deje participar a las entidades y a las asociaciones juveniles y por supuesto y también recordaba un portavoz por imperativo legal, pues al Consell de la Joventut. Simplemente lo que queremos afirmando que compartimos el espíritu de la redacción de esa ley es que sea debidamente participada y consensuada con las asociaciones juveniles y por eso no creemos que este sea el procedimiento adecuado para la aprobación de una ley de esta naturaleza.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. En torn de rèplica el Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Intentaré en aquest termini reduït de 5 minuts donar resposta a algunes de les qüestions que s'han plantejat per part dels grups, respecte als quals em queda la possibilitat de convèncer al PSM que no s'ha manifestat, em sembla, en contra de la presa en consideració i a més, com que ha entrat en el fons de la qüestió i ha analitzat molts d'articles, don per entès que en principi està disponible per votar afirmativament la presa en consideració, per tant, crearia una majoria suficient per dur endavant aquest inici d'aquesta norma. Per tant, d'entrada dir que molta satisfacció, independentment que per ventura no podré entrar en totes les qüestions que vostè ha plantejat.

Vostè Sr. Portella que ha estat el primer intervinent ha dit una sèrie de coses que a mi m'han sorprès. Nosaltres estam disposats a modificar moltes coses d'aquesta llei i estam disposats a valorar que s'introdueixin canvis i que es recullin coses que no s'han dit. Però vostè viu un poquet de l'èxit del Pla jove i això és un poc allò que ha vingut a explicar aquí, èxit que centre en primer lloc en què és modèlic quant a participació i és modèlic, això m'ha cridat molt l'atenció, pel simple fet de fer-se. Això són qüestions i principis que no hi podríem estar d'acord. Clar i parteix d'algun apriorisme, com si s'ha donat participació o no en el Consell de Joventut. Vostè sap que no s'ha donat participació en el Consell de Joventut? Aquest text òbviament ha estat remès al Consell de la Joventut i l'han tengut i l'han estudiat, que no hagin vist res o que no s'hagin adreçat al Grup Popular no significa res en particular, però aquest text l'ha tengut el Consell de la Joventut. Consell de la Joventut que per cert, avui no tenim temps, però un altre dia podríem analitzar la trajectòria que ha tengut durant aquests 4 anys i les dificultats per la que ha passat. El Pla jove diu que s'ha de fer una llei, escolti però si el que tenim aquí és un projecte de llei, que s'admeti a tràmit i després ja discutirem en els termes de com s'ha de redactar.

És necessari també, diu Sr. Portella, analitzar i valorar el Pla jove, s'ha fet? Hi ha autocrítica en el pacte de progrés respecte en aquesta qüestió? Em permet dubtar-ho. I respecte si el procediment és correcte o no és correcte, he de defensar que aquesta és una iniciativa legislativa que és perfectament correcte, perfectament legítima, que nosaltres l'hem feta arribar a qui hem cregut que era necessari que conegués i que per tant, pensam que hem informat suficientment, hi ha hagut algú que fins i tot ha fet rodes de premsa per injuriar aquesta llei, sense ni tan sols molestar-se en enviar-nos la seva opinió per escrit. S'ha de dir tot, perquè les coses són com són i no com a vegades ens conten.

Sra. Vadell li vull dir que vostè ha suggerit tota una sèrie de qüestions, algunes d'elles fins i tot evidents, jo li reconec que dins el conjunt del text hi pot haver contradiccions que a mi no em costa gens reconèixer i dir que naturalment és un text, ho he dit al principi crec recordar, un text que arriba aquí i necessita de l'opinió de tots els diputats i de la seva feina en comissió,

etcètera. Algunes coses em semblen interessants, una major preocupació pels joves immigrants, la necessitat de fixar les edats per a determinades ajudes, encara que aquesta és una cosa que és opinable. Alguna de les coses que ha dit vostè em semblen interessants i entrar en algunes especificacions que vostè em demana, ha de comprendre que desgraciadament no tenc temps, perquè em queda menys d'un minut i mig i també vull donar resposta a altres grups i explica un poc quina és la meva opinió. Jo he entès però, que sent aquest un debat de presa en consideració d'una llei i entrar vostè en el fons de la qüestió, mantenia en principi una posició de certa aproximació i de certa capacitat per entrar a aprovar aquesta qüestió i poder donar-li tràmit. Tots tres intervinents han fet un plantejament que me resulta com a mínim xocant i curiós, que és qüestionar el moment en què el Grup Popular ha entrat aquesta llei en el Parlament. Però bé, és a dir, aquesta llei va entrar dia 2 d'octubre, fruit d'una feina de quasi un any i fruit d'una feina d'un equip que s'ha dedicat a elaborar aquesta llei, i vostès me diuen a hores d'ara de la legislatura que tenim damunt la taula 12 lleis, que qualcuna ha entrat per salvar la cara del Govern, per poder dir hem fet aquesta llei, amb la convicció absoluta que no es podria aprovar perquè no hi ha terminis ni hi ha temps possible per aprovar, no sé quantes lleis hi ha pendents en aquest Parlament per aprovar, que han entrat qualcunes d'elles després d'aquesta, i me venen a mi a dir que nosaltres arribam tard. Els que arriben tard són vostès, per parlar de les que han presentat, perquè podríem parlar de les que no han presentat, perquè també hi ha una llista de lleis que s'havien de fer en aquesta legislatura, que tenim aquí, en el famós document Regeneració Democràtica i Impuls Autòmic, llei de publicitat institucional, modificació de la Llei d'incompatibilitats, llei reguladora d'inspecció i control dels serveis el Govern, llei pressupostària, un nou estatut d'empresa, etcètera.

És a dir, no diguin, per favor, que aquesta llei doncs no té l'oportunitat, perquè la té, perquè vostès mateixos reconeixen de la bondat i de la necessitat que es reguli aquesta qüestió; la portaveu socialista, molt honradament, ha dit que, efectivament, el Grup Socialista compartia la necessitat que es legislàs damunt aquesta qüestió i que efectivament venim constrenyits pels terminis, però molt més vostès que no nosaltres, i en qualsevol cas, sí que la presa en consideració d'aquesta llei, encara que afrontàs dificultats òbvies per poder-se aprovar durant aquesta legislatura, suposaria, com a mínim, un reconeixement exprés per part de la Cambra de la necessitat d'articular una qüestió tan principal dins la nostra comunitat autònoma. És per la qual cosa que acab una vegada més, com he fet al principi, demanant el seu suport a aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, per la seva intervenció. En torn de contrarèplica? Sra. Vadell, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Fiol, efectivament, jo he entrat en el fons de la qüestió per dos motius: un perquè el tema m'interessa, és un tema prou important com perquè hi dediquem un temps a estudiar el fons; i en segon lloc, per respecte al grup que ha presentat aquesta proposició; s'hagués pogut sortir a la tribuna simplement dient que no, per què? Per qualsevol motiu polític o per qualsevol altra qüestió i envoltar i no entrar a dins. Jo sí que me l'he volguda estudiar i li he volgut fer notar una sèrie de mancances que tenia aquesta llei; i li he dit, ja des del principi, que la mancança més grossa que trobava era la falta d'implicació dels joves. I precisament és per això que nosaltres trobam que no s'ha de prendre en consideració. O sigui que no he manifestat en aquell moment la nostra intenció de votar en contra de la presa en consideració, però sí que li vull manifestar ara, perquè creim que una llei d'aquestes, sobretot que va adreçada a un col·lectiu que és tan dinàmic i que totes les qualitats que vostè ha anomenat i que s'ha d'implicar tant i que sobretot ha de ser còmplice d'aquesta llei per aplicar-la, hi han d'haver participat i no només han d'haver sentit que l'òrgan competent, com és el Parlament, l'hagi aprovada, sinó que hi han d'haver participat dia a dia en la seva redacció.

Nosaltres creim que el més convenient és que, en el marc del primer congrés de polítiques juvenils, que es convocarà breument i en el qual el Consell de Mallorca també hi participa, s'obri aquest debat i que s'obrin les portes als suggeriments i a la feina dels joves per poder tenir una llei de joventut que ells vulguin, la que ells vulguin. Per tant, Sr. Fiol, el nostre grup no votarà a favor de la presa en consideració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell, per la seva intervenció en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, i amb ella queda substanciat aquest debat i per tant pertoca procedir a la votació.

Senyores i senyors diputats, poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables, 24; vots en contra, 30. En conseqüència, queda rebutjada la presa en consideració de la Proposició de llei de registre 3791, presentada pel Grup Parlamentari Popular, integral de la joventut.

I, senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma